

ΚΑΣΤΕΛΛΑ ΜΑΝΤΑΤΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΡΗΤΗΝΙΑΣ "Η ΚΑΣΤΕΛΛΟΣ"

www.kritinia.gr

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2007 - ΤΕΥΧΟΣ 4

e-mail: info@kritinia.gr

ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Παρακάτω θα διαβάσετε το γράμμα που μας ήρθε απ' την Αυστραλία της Καρπαθάκη Βιβής, νουνά του Τάκη Μαριεττάκη, ο οποίος της έστειλε το DVD του θεατρικού έργου "ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΗΣ ΣΜΑΡΟΥΛΑΣ".

Είμαστε σίγουροι ότι όλοι οι Κρητηνέζοι του εξωτερικού που είδαν το DVD το απόλαυσαν και ξύπνησε μέσα τους η νοσταλγία του καταπληκτικού χωριού μας.

Ευχαριστώ πολύ για την έκπληξη και τη χαρά, που μας έδωσε το DVD. Είδαμε το χωριό μας, καμαρώσαμε τον Καλαμάρη με όλους τους Κρητηνέζους, και άκουσα την διάλεκτο μας, έτσι όπως την θυμάμαι. Τα καμώματα των γυναικών μας φέρανε δάκρυα στα μάτια από τα γέλια, και όσο για τον Προκόπη.....

Τι πατέρας! Τι ανεκτήμητα προικιά, προπάντων τα χρυσοκεντημένα της μάμμης του της Μουστακούενας!!!

Είδα ότι ήταν μια αξέχαστη και ξεχωριστή βραδυά για όλους σας και σε ευχαριστώ και πάλι που μου έκανες μια τέτοια τιμή και με άφοσες να πάρω και εγώ το μέρος μου, μαζί με τους άλλους θεατές και να γελάσω μαζί με όλους σας!!!

Είδα το DVD μονάχη μου, μετά το εξήγησα στο σύζυγό μου και το είδαμε ξανά και μαζί ξεκαρδιστήκαμε στα γέλια! Είσουνα λέει καλός με το κομπολόϊ σου και τα προικιά, προπάντων τις κουλουμπητές ελιές και το πετρέλαιο!!! Εγώ και η οικογένεια μου περάσαμε κα θα περνάμε ώρες γεμάτες ευχαρίστηση και νοσταλγία...

"Κάστελλος" υπόγραφα τα τετράδια μου σαν μικρό κοριτσάκι στο σχολείο, εδώ και 60 χρόνια τώρα και όπως λέει ο Κωνσταντής, έτσι λαχταρούμε όλοι οι ξενιτεμένοι, να ειδούμεν το σπίτι μας από την Χιώτη....

Κάποτε και εγώ σαν νέα κοπέλα φόρεσα τα φουστάνια και τα μαντήλια και μιλάω ακόμα την διάλεκτο του χωριού μας όταν θα μου δωθεί η ευκαιρία. Γι' αυτό σας παρακαλώ δεχθείτε και από εμένα ένα μικρό δωράκι, για τον σύλλογο και εις μνήμη της μητέρας μου, Τσαμπίκας Στέργου Καρπαθάκη. Είναι το εισητήριο μου (50€).

Έτσι λοιπόν για όλες τις αναμνήσεις και τις λαχτάρες που ξύπνησε μέσα στην καρδιά μου η παράστασή σας.

Σας αγαπώ και σας θυμάμαι όλους σας και σας παρακαλώ δεχτήτε τους χαιρετισμούς μας και την αγάπη μας, που στέλνωνται με ειλικρίνεια και βγαλμένα μέσα από τα βάθη της καρδιάς μας!

Η κωμωδία είχε κάπι για όλους. Λαχτάρα για τους ξενιτεμένους, φιλία, συμφέρον, περιφάνεια, πονηριά, σταθερότητα στο λόγο του ανθρώπου καθώς και σεβασμό στους μεγαλυτέρους και τους γονείς.

Όλοι μας μιλάμε για τα ωραία τα παλιά χρόνια.

Συχαρητήρια και μπράβο σε όλους που πήρανε μέρος στη θεατρική παράσταση και μας κάνατε να δακρύσουμε από χαρά και συγκίνηση. ΠΑΝΤΑ ΑΞΙΟΙ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΤΑΒΥΡΟΥ Κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑ ΝΙΚΟΥ

Φίλοι αναγνώστες,

Σε μια εποχή, όπως η δική μας, όπου τα ήθη και οι αξίες καθημερινά καταπατώνται και τα στοιχεία που απαρτίζουν την πολιτιστική μας κληρονομιά εξαλείφονται σταδιακά, είναι παρήγορο που υπάρχουν ακόμα κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι με ζήλο και μεράκι εργάζονται προς την αναβίωση και συντήρηση των στοιχείων της παράδοσης και του περιβάλλοντος του κάθε τόπου, συμβάλλοντας έτσι σε ένα είδος «αντίστασης» απέναντι σ' αυτή την ισοπέδωση.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κρητηνίας, «Η ΚΑΣΤΕΛΛΟΣ» τα τελευταία χρόνια εργάζεται δυναμικά προς αυτή την κατεύθυνση αναπτύσσοντας μια πολύπλευρη δράση που

αφορά κυρίως στην αναβίωση εθίμων και στοιχείων που σχετίζονται με την παράδοση και την ιστορία των κατοίκων της Κρητηνίας, ενίστε και της ευρύτερης περιοχής του Δήμου μας. Τέτοιου είδους πρωτοβουλίες οι οποίες αφ' ενός αποτελούν ένδειξη σεβασμού και τιμής προς τους παλαιότερους και αφετέρου κίνητρο για τους νεότερους προ κειμένου να γνωρίζουν την ιστορία και την παράδοση της περιοχής τους και να την μεταδίδουν στα δικά τους παιδιά, οφείλουν να τυγχάνουν εκτίμησης και συμπαράστασης έτσι ώστε να διασφαλίζεται η συνέχεια τους μέσα στο χρόνο. Η γνώση του τόπου μας είναι υποχρέωση μας....

Η 3^η Νοεμβρίου και ο Άγιος Γεώργιος της Κρητηνίας

Για όλους τους ανθρώπους μια ημέρα σαν όλες τις άλλες, για το μικρό και γραφικό χωριό μας την Κρητηνία και τους κατοίκους του μια ημέρα έχωριστή. Μια ημέρα που ο Πολιούχος Άγιος του χωριού, ο Άγιος Γεώργιος τιμάται και εορτάζεται με περισσή ευλάβεια, για δεύτερη φορά μέσα στο έτος, εκτός από την 23^η Απριλίου που είναι η επίσημη θρησκευτική εορτή του Μεγαλομάρτυρα και εορτάζεται απ' όλους τους απανταχού Έλληνες Χριστιανούς Ορθόδοξους. Ο λόγος που η 3^η Νοεμβρίου γιορτάζεται από εμάς, τους κατοίκους της Κρητηνίας, τιμώντας με περισσή ευλάβεια τον Πολιούχο Άγιο του Χωριού μας, είναι διπός, αφού αφενός μεν, η Ορθοδοξία αυτή την ημέρα γιορτάζει την ανακομιδή των λειψάνων του Άγιου Γεωργίου και την απόθεσή τους στον πρώτο Χριστιανικό ναό τον αφιερωμένο στον Άγιο, που κτίστηκε στα Μύρα της Μικράς Ασίας μετά την υπογραφή του Διαπάγματος των Μεδιολάνων, με το οποίο εδίδετο το δικαίωμα της ανεξήρηστείας σε όλους τους λαούς, το δικαίωμα δηλαδή να τιμούν και να δοξάζουν ελεύθερα στη χώρα που ζόντε την θρησκεία την οποία πρεσβεύουν και αφετέρου, γιατί πριν από πάρα πολλά χρόνια, σε χρόνια σκλαβιάς το έτος 1852 άνοιξαν οι θύρες της εκκλησίας μας για να υποδεχτούν τους ευσεβείς πιστούς κατοίκους του χωριού μας. Έγιναν δηλαδή τα εγκαίνια της εκκλησίας του χωριού μας, η οποία είχε κτιστεί πέτρα-πέτρα από άχιους μαστόρους της εποχής με τη βοήθεια των προγόνων μας στα δύσκολα χρόνια της σκλαβιάς και την οποία αφιέρωσαν στο Μεγαλομάρτυρα Άγιο Γεώργιο, για τα θαύματα του οποίου έχουν να διηγούνται οι παλαιότεροι στους νεότερους, οι οποίοι τιμούν τον Άγιο μας μέχρι σήμερα με πίστη

επιζητώντας προστασία και παρηγορία από την χάρη του.

Η ημέρα αυτή επιμάτιο μέχρι σήμερα από εμάς τους κατοίκους του χωριού χωρίς να είναι ιδιαίτερα γνωστή στους υπόλοιπους κατοίκους του νησιού μας. Φέτος δύκις πέρασε τα σύνορά μας, χάρις στις φιλόπιμες και ακούραιστες προσπάθειες του σεμνού ιερέα της εκκλησίας μας πατέρα Αθανάσιου Μιστού

και η ημέρα αυτή θα μείνει χαραγμένη στη μνήμη μας για πάρα πολλά χρόνια, αφού φρόντισε να γιορταστεί με κάθε μεγαλοπρέπεια χάρις στη συμμετοχή, κατά τη τέλεση της θείας Λεπτούργιας, ευσεβών ιερέων, με την παρουσία στρατιωτικού αγήματος, τη συνοδεία, κατά τη λιτάνευση της θαυματουργής εικόνας, της μπάντας του Δήμου Καλλιθέας, την παρουσία εποιήμων πολιτικών προσώπων, των τοπικών Αρχών και όχι

μόνο, οι οποίοι τίμησαν με την παρουσία τους την γιορτή μας και συνόδευσαν την εικόνα του Άγιου μας κατά την περιφορά της στα δρομάκια του χωριού μας.

Το πρωί της 2ας Νοεμβρίου 2007, ένα μαγευτικό πρωινό μιας ήσυχης και γλυκιάς φθινοπωρινής ημέρας, ήταν το πρωινό που διάλεξε φέτος ο Άγιος μας για να βγει από το Σπήλι Του, να περιδιαβεί μαζί μας δρόμους με την ευωδία του βαστιλικού και να ευλογήσει τους παριστάμενους προσκυνητές, Αρχές, φίλους και κατοίκους του χωριού μας, συνοδευόμενος από γλυκόχρες φωλιώδεις και με τις ευλαβείς νοικοκυρές να τον ραίνουν με ανθόνερο από τις αιμές και τα μπαλκόνια των σπιτιών τους. Στη γραφική βρύση της πλατείας του χωριού μας σταμάτησε για λίγο, έγινε παράληπτη, ευλόγησε το τρεχούμενο νερό και συνέχισε για την είσοδό Του στο Ναό, στο προαύλιο του οποίου εναποτέθηκε η ιερή εικόνα την οποία ασπάστηκαν όλοι οι παριστάμενοι επικαλούμενοι την ευλογία του Άγιου, ανταλλάσσοντας ευχές μεταξύ τους και στη συνέχεια, αφού πήραν την ευλογία του όλοι οι προσκυνητές, εισήλθε ξανά στο ιερό πυργαστήριο Του. Οι παριστάμενοι προσκυνητές, χάρις στη φροντίδα του άξιου ιερέα μας, στο τέλος της εκδήλωσης γεύπτηκαν νόστιμα εδέσματα και ροφήματα στον πλούσιο μπουφέ που είχε στοιμαστεί στο προαύλιο της εκκλησίας. Έτσι τελείωσε μια όμορφη γιορτή, με ανάπταση ψυχής για όλους και δεν έχουμε παρά να ευχθούμε η ευλογία του Άγιου μας να είναι συνοδοπόρος μας και να καθοδηγεί τον άξιο ιερέα μας σε θαυμαστά έργα. Και του χρόνου να είμαστε όλοι μαζί στη γιορτή του δικού μας Αγίου, του Αγίου Γεωργίου της Κρητηνίας!!!

Μαυρουδάκη Κατερίνα

ΚΑΣΤΕΛΛΕΝΑ ΜΑΝΤΑΤΑ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ:

Πρόεδρος: Μαριεττάκης Δημήτρης
Αντι/εδρος: Μαυρουδάκη Σωτηρία
Γρα/τέας: Καραγιάννη Δημήτρα
Ταμίας:
Β' Ταμίας: Πεζουβάνη Δέσποι
Μέλη:
Καραγιάννη Μαρία

ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚ

ΕΛΠΙΔΑ

Εισαγωγικό μήνυμα & το όραμα μας

Καλώς ήρθατε

Το όραμα μας

Η ελπίδα είναι μια πολύ δυνατή λέξη. Μια πολύ ουσιαστική έννοια. Αποτελεί αισιοδοξία και παρηγορά, προσδοκία και προσμονή, σκέψη θετική για το παρόν και το μέλλον. Αν δύσκαμψ την ονομασία "ΕΛΠΙΔΑ" στο σύλλογο μας, των Φίλων Παιδιών με καρκίνο, ήταν ακριβώς γιατί θέλαμε να μεταφέρουμε το μήνυμα πως η επιστήμη και το κοινωνικό ενδιαφέρον μπορούν να φωτίσουν και να αλλάξουν τη ζωή των άρρωστων παιδιών και να τη γεμίσουν με ελπίδα για το μέλλον.

Δύο δεκα χρόνια μετά την ίδρυση της "ΕΛΠΙΔΑΣ", είμαστε στην ευτυχή θέση να μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα πως αυτή η ελπίδα έγινε, για πάνω από 200 παιδιά, χαρούμενη πραγματικότητα. Έγινε νέα ζωή.

Ελπιδοφόρα ζωή. Και πως η λέξη "ελπίδα" έγινε για τον Σύλλογο μας μια έννοια ακόμα δυνατότερη, αφού περιλαμβάνει την ανθρωπιά, την αλληλεγγύη, τη μεγάλη καρδιά, τη σκληρή δουλειά και την ανυπέρβούλη προσφορά, αφού περικλείει στο μήνυμά της την κοινωνική στράτευση.

Όλα τα μέλη του Συλλόγου έχουν αναλάβει μία και μόνη δέσμευση: πως μέσα στον κόσμο που άλλαξε, μέσα στη νέα Ευρώπη που γεννιέται, η ελπίδα για μια καλύτερη ζωή για το άρρωστο παιδί θα μείνει πάντοτε ζωντανή. Ελπίδα ζωής. Στάση ζωής. Πράξη ζωής.

Το νέο μεγάλο δράμα του ΕΛΠΙΔΑ που ήδη έχει αρχίσει να υλοποιείται και θα αποτελέσει μία τεράστια προσφορά του σφηνατέιον μας στα πάσχοντα από καρκίνο παιδιά και γενικότερα στο

κοινωνικό σύνολο, είναι η χρηματοδότηση της ανέγερσης του Α' Παιδιατρικού Ογκολογικού Νοσοκομείου στην Ελλάδα.

Η ανάγκη δημιουργίας μιας μεγάλης, εξειδικευμένης και πλήρους νοσηλευτικής μονάδας η οποία θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των σύγχρονων Πολυδύναμων Ογκολογικών Τμημάτων προέκυψε:

- Από τη δυνατότητα επιβίωσης των ασθενών που πάσχουν από κακοήθεις αιματοπάθειες και νεοκλασματικά νοσήματα,
- Από την αποτελεσματικότητα της φαρμακευτικής αντιμετώπισης, η οποία συνεχώς βελτιώνεται,
- Από το θεραπευτικό όλμα που πραγματοποιήθηκε από την επιτυχή έκβαση της διαδικασίας μεταμόσχευσης μωλού των οστών και
- Από το γεγονός ότι τα παιδιά αυτά για μακρό χρονικό διάστημα αποτελούν μια ομάδα πληθυσμού με ειδικές απαιτήσεις, θεραπευτικές, υποστηρικτικές και κοινωνικές.

Με την ολοκλήρωση του έργου θα επιτευχθούν τα ακόλουθα:

Η ενοποίηση ομοειδών Τμημάτων των Νοσοκομείων Παιδιών, τα οποία θα δημιουργηθούν με τις αναγκαίες για τις περιπτώσεις αυτές προδιαγραφές φούτε να εκπληρούν κατά τον καλύτερο τρόπο τις σύγχρονες νοσηλευτικές, ερευνητικές, διαγνωστικές και θεραπευτικές απαιτήσεις. Θα διαθέτουν άπλετους χώρους, οι οποίοι θα εξασφαλίζουν την άνετη κι απρόσκοπη διακίνηση του προσωπικού και των ασθενών αλλά και χώρους κατάλληλα διαμορφωμένους για την προσωρινή φιλοξενία γονέων, η οποία είναι απαραίτητη προθύρος για τη νοσηλεία παιδιών και ιδιαίτερα τόσο ευαίσθητων ομάδων. Το συγκρότημα θα διασυνδέεται με εναέριο διάδρομο με το κεντρικό κτίριο του Νοσοκομείου Παιδιών «ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ» και δια μέσου αυτού με το Νοσοκομείο «ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ».

Ο προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται στο ποσό των 25.000.000 ευρώ, στο οποίο δεν περιλαμβάνεται η δαπάνη των μελετών και επιστασίας του έργου.

Marianna V. Varlopoulou
Πρέσβυς Καλής Θελήσεως της
UNESCO
Πρόεδρος Συλλόγου "ΕΛΠΙΔΑ"

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΡΗΤΗΝΟΥΣ

Αθήνα, 8 Οκτωβρίου 2007

Αξιότιμοι,

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και των μελών του Συλλόγου «ΕΛΠΙΔΑ», θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε θερμά για την προσφορά των 1500 € από τους κατοίκους του χωριού, για την ανέγερση του Παιδιατρικού Ογκολογικού Νοσοκομείου.

Η συμμετοχή σας εκφράζει πάνω από όλα την βαθιά σας ευαισθησία στα κοινωνικά θέματα και κυρίως στα θέματα που αφορούν την υγεία και την προστασία των παιδιών.

Τέτοιες πρωτοβουλίες αποτελούν για εμάς μεγάλη τιμή και ενθάρρυνση και δικαιώνουν τη βαθιά μας πίστη, ότι όλοι μαζί μπορούμε να κάνουμε πολλά, για να μην χαθεί ποτέ το χαμόγελο από τα χείλη των παιδιών.

Με εκτίμηση

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΛΠΙΔΑΣ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Marianna V. VARLOPOULOU

Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Κώστας ΦΙΛΙΠΠΟΥ

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΝΟΥΜΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΣΤΥΚΤΗΝΙΑΤΡΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΖΕΜΠΙΡΑ

Για να μπορούμε να απολαμβάνουμε χωρίς κινδύνους τα ζωικά και φυτικά προϊόντα, τα οποία αποτελούν τη διατροφή μας, θα πρέπει απαραίτητως να φροντίζουμε για την καλή συντήρηση και υγειεινή αυτών, ανάλογα με το είδος του προϊόντος, ούτως ώστε όταν καταλήξουν στην κουζίνα μας και τέλος στο στομάχι μας να είναι σε άριστη κατάσταση και να περιέχουν όλες εκείνες τις ουσίες που είναι η κινητήριος δύναμη του οργανισμού μας.

Οι καταναλωτές πρέπει να γνωρίζουν ότι οι τροφικές δηλητηριάσεις είναι ασθένειες με έντονα δυσάρεστα συμπτώματα. Η εκδήλωση αυτών μπορεί να γίνει από μια ώρα έως και τρεις ημέρες μετά την κατανάλωση επιμολυσμένης τροφής και διαρκούν από λίγες ώρες έως και αρκετές ημέρες. Οι τροφικές δηλητηριάσεις οφείλονται:

1. στην επιμόλυνση λόγω κακού χειρισμού των τροφών
2. από μικροοργανισμούς (βακτήρια ιούς μύκητες και τοξίνες) και από παθογόνα βακτήρια.

Τα συμπτώματα των τροφικών δηλητηριάσεων συνήθως είναι: ΝΑΥΤΙΑ ΕΜΕΤΟΣ ΔΙΑΡΡΟΙΑ ΠΥΡΕΤΟΣ ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΣ ΣΤΟΜΑΧΙΚΟΣ & ΚΟΙΛΙΑΚΟΣ ΠΟΝΟΣ.

Γ' αυτό οι καταναλωτές πρέπει να λάβουν σοβαρά υπ' όψιν τους τις παρακάτω οδηγίες:

Α) Παράγοντες οι οποίοι επηρεάζουν τα ΖΩΙΚΑ ΤΡΟΦΙΜΑ και ευνοούν τον πολλαπλασιασμό των μικροβίων, αφού αυτά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και ένζυμα, είναι:

- 1) Η ανεπαρκής ψύξη και η κακή συντήρηση
- 2) Αν το μαγειρέψουμε και το καταναλώσουμε πάνω από μια ημέρα
- 3) Αν το ψήσιμο του είναι ανεπαρκές θα πρέπει δηλ. η θερμοκρασία στο κέντρο του τροφίμου να φτάνει στους 70° Κελσίου
- 4) Η επαφή ωμού και ψημένου κρέατος πάνω στο ίδιο ξύλο
- 5) Αν η θερμοκρασία διατηρήσεως ζεστού του φαγητού είναι ακατάλληλη

Β) Τα ΑΥΓΑ είναι προϊόντα ευαίσθητα στους παθογόνους μικροοργανισμούς γι' αυτό όταν τα αγοράζουμε θα πρέπει να προσέχουμε:

- 1) Να μην είναι ραγισμένα
- 2) Να μην είναι λερωμένο το κέλυφό τους με ακαθαρσίες
- 3) Κατά τη χρησιμοποίησή τους να μην περιέχουν ξένα σώματα (κηλίδες αίματος ή έμβρυα)
- 4) Αυτά που διατίθενται στο εμπόριο να είναι ωστοπημένα και συσκευασμένα

Γ) Τα ΑΛΛΑΝΤΙΚΑ, τα οποία είναι προϊόντα τα οποία αλλοιώνονται εύκολα, όταν

τα αγοράζουμε θα πρέπει να προσέχουμε τα εξής:

- 1) Η οσμή και η γεύση τους να είναι ευχάριστη και όχι δυσάρεστη ή ταγγίνουσα
- 2) Να μην έχουν γλοιώδη επικάλυψη
- 3) Να μην παρουσιάζουν σήψη

- 4) Τα παστεριώμενα αλλαντικά πρέπει να έχουν καλό κόκκινο (ροζέ) χρώμα. Όταν έχουν υποστεί αλλοίωση, το χρώμα των αλλαντικών αρχίζει να αλλάζει από το εσωτερικό τους και γίνεται γκριζοπράσινο.
- 5) Θα πρέπει απαραίτητα, εκτός από τις παραπάνω αλλοιώσεις, να κοιτάζουμε και την ημερομηνία λήξεως.

Δ) Τα ΤΥΡΙΑ τα οποία είναι ένας από τους σημαντικούς απαραίτητους συνδετικούς κρίκους της διατροφικής μας αλυσίδας όταν τα αγοράζουμε θα πρέπει να προσέχουμε τα εξής:

- 1) Να μην παρουσιάζουν μούχλα στην επιφάνεια και το εσωτερικό τους
- 2) Να έχουν ευχάριστη και όχι δυσάρεστη οσμή
- 3) Να έχουν ευχάριστη γεύση και όχι ξύνη ή ταγκή
- 4) Να μην έχουν αλλαγή χρώματος όπως π.χ. στα λευκά τυριά φαιοπράσινο ή κίτρινο
- 5) Στα τυποποιημένα τυριά εκτός από τις παραπάνω αλλοιώσεις πρέπει να προσέχουμε και την ημερομηνία λήξεως.

Τέλος δεν πρέπει να αγοράζουμε τα παγωτά όταν παρουσιάζουν:

- 1) Άλλοίωση στην οσμή και τη γεύση τους, δηλ. γεύση ξινή, πικρή, αλμυρή και οσμή ταγκή
- 2) Άλλοίωση της συστάσεως τους (θρυμματισμός-σύσταση-βουτυροειδής-σπογγώδης-αμμώδης)
- 3) Περιέχουν μικρούς ή μεγάλους κρυστάλλους
- 4) Έχει γίνει παραμόρφωση του σχήματος αυτών
- 5) Έχει διαπότιση ή χάρτινη συσκευασία τους
- 6) Έχει γίνει υπερχείλιση του περιεχομένου πάνω από το καπάκι

Για μια καλή υγειεινή προετοιμασία των τροφίμων και για την αποφυγή δυσάρεστων επιπτώσεων θα πρέπει:

- 1) Να πλένουμε καλά τα χέρια μας
- 2) Να πλένουμε καλά τα τρόφιμα και ιδίως τα λαχανικά σχολαστικά και με ζεστό νερό
- 3) Να χρησιμοποιούμε πάντα κατάλληλα και καθαρά σκεύη
- 4) Να τα ψήνουμε και να τα βράζουμε καλά γιατί μ' αυτό τον τρόπο σκοτώνονται οι παθογόνοι μικροοργανισμοί
- 5) Τα κατεψυγμένα προϊόντα θα πρέπει να αποψύχονται καλά και στο εσωτερικό ώστε να ψήνονται καλά σε όλη την εσωτερική μάζα
- 6) Να μην τοποθετούμε το ζεστό φαΐ στο ψυγείο, θα πρέπει πρώτα να κρυώσει
- 7) Να μην κόβουμε στο ίδιο ξύλο διαφορετικά τρόφιμα, προς αποφυγή μολύνσεων
- 8) Θα πρέπει να προσέχουμε την καλή συντήρηση και τη σωστή θερμοκρασία των τροφίμων προς αποφυγή του πολλαπλασιασμού των παθογόνων μικροβίων τα οποία προκαλούν δηλητηριάσεις.

Γρίπη και κοινό κρυολόγημα - Εμβόλια και προφυλάξεις

Η γρίπη είναι μια μεταδοτική νόσος που προκαλείται από τον ομώνυμο ιό. Προσβάλλει δύος της ηλικίες και μπορεί να προξενήσει επιδημίες. Οι περισσότερες οφείλονται στον ίδιο τύπου Α και λιγότερες στον τύπο Β. Ο ίδιος μεταβάλλεται συνεχώς με συνέπεια κάθε χρόνο να επικρατούν διαφορετικά στελέχη του.

Μπορεί να προσβάλλει οποιονδήποτε, ποιο συχνά τους μαθητές.

Στην χώρα μας εμφανίζεται συνήθως Φεβρουάριο ή Μάρτιο. Το μέγεθος του πληθυσμού που θα νοσήσει κάθε φορά εξαρτάται από το εάν οι άνθρωποι μολύνθηκαν στο παρελθόν από τον ίδιο ή εάν έχουν εμβολιασθεί πρόσφατα. Κάθε λίγα χρόνια παρατηρείται μεγάλη αντηγονική αλλαγή στον ίδιο που μπορεί να οδηγήσει σε μεγάλη επιδημία καθόστον κανένας άνθρωπος σχεδόν δεν έχει ανοσία στο νέο στέλεχος του ιού (1918, 1957, 1968, Ισπανική γρίπη το 1918-19 με 20.000.000 θύματα παγκοσμίως).

Μπορεί να μεταδοθεί πολύ εύκολα από άνθρωπο σε άνθρωπο με τον βήχα ή το φτάρνισμα απότομα σταγονίδια μολυσμένα με τον ίδιο, διασπέρτεροι στον αέρα. Μεταδίδεται επίσης με την χειρισία υγιών απόμων με ασθενείς, με είσοδο του ιού στον οργανισμό από στόμα, μάτια, μύτη και μεταφορά του στις ανώτερες αναπνευστικές οδούς.

Μετά από την επαφή με ασθενή μπορεί να αφρωστήσουμε από μία έως τέσσερις ημέρες και μεταδίδουμε τον ίδιο σε άλλα άνομα από μία ημέρα πριν, έως τρεις με επτά ημέρες μετά την έναρξη των συμπτωμάτων.

Εμφράνιση

Η γρίπη είναι χειρότερη από το συνηθισμένο κρυολόγημα. Συνήθως εμφανίζεται με ψηλό πυρετό (38, 5-40°) που διαρκεί τρεις έως τέσσερις ημέρες. Συνυπάρχουν πονοκέφαλος, ρήγη, δέρσις βήχας, πονόλαιμος, φτέρνισμα, συνάχι, κόκκινα μάτια, αίσθημα κόπωσης, και μυαλγίες. Ο πυρετός υποχωρεί μετά την τρίτη ημέρα αλλά ο βήχας και οι πόνοι στο σώμα μπορεί να κρατήσουν δύο ή περισσότερες εβδομάδες. Κάποιοι ασθενείς μπορεί να εμφανίσουν ναυτία, εμετούς και διάρροιες.

Σοβαρότητα της νόσου

Οι περισσότεροι ασθενείς αναρρώνουν τελείως μέσα σε μερικές ημέρες, για άλλους δύτικες οι ηλικιωμένοι, οι καρδιοπαθείς, οι διαβητικοί, οι νεφροπαθείς, τα νεογέννητα, η γρίπη μπορεί να είναι σοβαρή. Η σοβαρότητα της νόσου

καθαιτητική αλλά στην δευτερογενή λοιμωχή από βακτήρια που προκαλεί συνήθως βρογχίτιδα ή πνευμονία.

Πρόληψη

Πρέπει να αποφεύγουμε τις επισκέψεις σε αρρώστους καθώς και τους κλειστούς χώρους όπου μαζεύονται πολλά άπομα, διότι ο κίνδυνος να κολλήσουμε γρίπη είναι μεγάλος.

Πρέπει να πλένουμε καλά τα στελέχη που χρησιμοποιήθηκαν για την παρασκευή του, ταιριάζουν με εκείνα που κυκλοφορούν στον πληθυσμό.

Ο εμβολιασμός είναι λιγότερο αποτελεσματικός σε ηλικιωμένα άπομα, αλλά μπορεί να μειώσει σημαντικά τον κίνδυνο νόσησης ή και θανάτου. Το εμβόλιο είναι ασφαλές, οι παρενέργειες σπάνιες και συνήθως μετρίου βαθμού. Εάν έχουμε αλλεργία στα αιγαίνια δεν πρέπει να κάνουμε το εμβόλιο. Πρέπει να χορηγείται το φθινόπωρο πριν αρχίσει η εποχή της γρίπης. Δεν συνιστάται για τον καθένα αλλά κυρίως για όσους αναμένεται να ασθενήσουν βαριά από την ασθένεια, δηλαδή:

1. Κάθε άπομα άνω των 65 ε

ΠΑΛΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ

Ο ΓΑΝΩΤΗΣ Η ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ

Ένα από τα παλιά και ανθυγεινά επαγγέλματα ήταν αυτό του γανωτή. Ο ανθρώπος που το ασκούσε, βρισκόταν συνέχεια μες τη φωτιά και τη μουτζούρα. Ο καυτός ιδρώτας με τη μουτζούρα, πότιζε το δέρμα του και τον έκανε αγνώριστο. Ξυπόλυτος, κουρελασμένος και μουτζουρωμένος από πάνω ως κάτω.

Το παλιό δωμάτιο που τον εφιλοξενούσε, δεν έκανε ούτε για τα ζώα. Παλιό πέτρινο, δίχως σουβά και μισογκρεμισμένο. Εκεί δούλευε και κοιμόταν, πάνω σ' έναν πρόχειρο πάγκο, με μια κουβέρτα βρόμικια και κουρελασμένη. Τον έβλεπες και το λυπόσουν. Παρ' όλο που το επάγγελμα ήταν σημαντικό και απαραίτητο για κείνη την εποχή, κανένας δεν ήθελε να το ακολουθήσει. Στο χωρίο μας δεν είχαμε ποτέ γανωτή. Ερχόταν κάποιος από τη Σύμη και

εξυπηρετούσε το χωρίο. Ήταν επάγγελμα κουραστικό και υποβαθμισμένο αλλά χωρίς αυτόν τα μαγειρικά σκεύη, -από το τηγανάκι μέχρι το καζάνι- θα ήταν ακατάλληλα για χρήση. Δεν υπήρχαν τότε αλουμίνια και ανοξείδωτα ήταν μόνο τα πήλινα τσουκάλια για ορισμένα φαγητά και για μικρή ποσότητα. Τα χάλκινα σκεύη εξυπηρετούσαν τους ανθρώπους τα οποία δεν μπορούσε να τα μεταχειριστείς αν δεν ήταν γανωμένα. Θα πάθαινες δηλητηρίαση. Ο χαλκός γανιδιάζει εύκολα (πρασνίζει) και γίνεται θανατηφόρο δηλητήριο.

Ο γανωτής έπαιρνε τα σκεύη, τα καθάριζε καλά με ένα υγρό να φύγει οποδήποτε ξένο σώμα υπήρχε και τα έβαζε πάνω στη φωτιά. Μέσα στο σκεύος έριχνε ένα κομμάτι καλά, αναλόγως το μέγεθος του καζανιού και αφού έβραζε το καλά έλιωνε. Καπότιν έπαιρνε αρκετό βαμβάκι στο χέρι του η κάποια παπασαβούρα και άρχιζε να τρίβει όλα τα εσωτερικά μέρη του σκεύους.

Η επάλεψη γινόταν ομοιόμορφα και το σκεύος παράμενε λείο και αστραφτερό σαν καθρέπτης. Το εξωτερικό του μέρος για προστασία του μετάλλου αφού το είχε καθαρίσει καλά από τη μουζά, το άλειφε με το άσπρο του αιγαίου και στάχτη κάνοντας το σαν κρέμα. Το σκεύος άλλαζε μορφή γινόταν ολοκαίνουργιο και τότε μπορούσες να το μεταχειριστείς για σποιαδήποτε χρήση.

Καραγιάννη Καΐτη

ΟΙ ΑΜΠΡΟΚΚΕΣ

Εδώ και χρόνια σαν γεωργοί οι Κρητηνέζοι εφωνάζασι «νερό πρε παδιά νερό» κάμετε τίποτα γιατί σε μαρικά χρόνια θα τρέτε το αγγούρι με τον πόντο και φτο θάνατο αρμυρό!!! Που τα πολλά βρε παιδιά επειθέφτησαν να κάμουν ένα μιάλιο κοβλουμπά μέσα στον Τσιρί, στο Λιρενό τον ποταμό, πιο κάτω που του «Καρατζά», τώρα το λέσι «φράγμα». Εφέρασι μηχανήματα για να ρικέψουν, χαρές οι χωριανοί που θα μάιφικαν το νερό του ποταμού και θα ποτίζαν τα χωράφια τους, χαρές ο Δήμαρκος που βγαίνε στις τηλεοράσεις με τη σειρά και παναχήρις κι έλεε που μέχρι το ξετέλεμα του 2004 ο κοβλουμπάς θάτο γεμάτος που τα νερά, χαρά κι οι υπουργοί με τους βουλευτάδες που θα βιθούσαν τον τόπο μας και θα στηγουρέψκαν τους ψήφους. Θαρρό που τότε και περάσαστ πάνω που δέκα χρόνια, και κόμα σν κάμασι μις μια τρύπα στο νερό. Εφιά τα φράγκα εφιά και τα μηχανήματα. Πάνις κ'έλαΚαι το καλικοτήρι

Μαυρουδάκη Κατερίνα

ΜΑΣΑΛΙ ΜΑΡΙΩ

Είχαμε ένα γείτονα
Γιώργης το όνομα του
και πάντα αστεία έκανε
με την νοικοκυρά του.

Η αγελάδα γέννησε
όμως εκείνο το βράδυ
πιο κάτω λίγο ήτανε
κρυμμένο το δαμάλι.

Ητανε τότες πόλεμος
είχανε μια γελάδα
γιατί' είχαν τέσσερα παιδιά
να πιούνε λίγο γάλα.

Ο γέρος την εβόσκιζε
στο φρέσκο χορταράκι
γιατί την επερίμενε
να κάνει δαμαλάκι.

Να το πουλήσουν
οι φτωχοί
να χαρτζιληκοθούνε
ήταν τα χρόνια δύσκολα
φράγκο που να το δούνε.

Καθημερινώς την έδενε
έξω στο χωράφι
και πήγαινε κάθε πρωΐ
να την μεταταΐσει.

Του λέει η γυναίκα του
αύριο να την πποίσει
και να τη φέρει στο χωριό
κοντά τους να γεννήσει.

Βρε συ χλωρέ, βρε συ στραβέ
Που τα 'χες βρε τα μάτια;
δεν είδες βρε από πίσω της
που κρέμουνταν κυτάρια;

Ατε και πάρτη γρήγορα
εις το χωράφι πάλι
ψάξε καλά και κει κοντά
θά 'ναι και το δαμάλι.

Πω!Πω! γυναίκα σήμερα
εκάμαρε μασάλι
η αγελάδα στο χωριό
στο Βριο 'ναι το δαμάλι.

ΜΑΡΙΕΤΤΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ

Άγγελος είσαι μάτια μου
κι αγγελικά μυρίζεις
κι αγγελικά πατείς
στη γη και μένα βασανίζεις.

Η μάνα μου, μου έλεγε
πάντα παράγγελλέ μου
όπου την δεις την όμορφη
αγάπτα την υιέ μου.

Η μάνα μου, μου έδωσε
μπουκέτο από κρίνα
να σου τα δώσω μάτια μου
σαν έρθω στην Αθήνα.

Εκεί ψηλά στον ουρανό
υπάρχει ένα αστέρι
που γράφει γράμματα χρυσά
πιως θα σε κάνω ταίρι.

Θα μου επιτρέψεις να σου πω

ακόμα ένα τραγούδι
να σε χαρεί η μάνα σου
της Άνοιξης λουλούδι.

Ψηλά θα πάρω τα βουνά
να βρω σπηλιά να κάπσω
να πάρω πέννα και χαρτί
τα πάθη μου να γράψω.

Δίσκος με τα γλυκίσματα
είναι το πρόσωπό σου
και δυο δακτυλιδόπτερες
οι κόρες των ματιών σου.

Αντίκρι μου ήρθες κι έκαστες
σαν ήλιος σαν φεγγάρι
κι ερούφηξες το αίμα μου
Σαν το ξερό σφουγγάρι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΩΤΑΚΗΣ

ΕΤΩΝ: 85 Συντήρος Ταχυδρομικός

Σε μερικούς ανθρώπους έρχεται μια μέρα που πρέπει να πούνε το μεγάλο Ναι ή το μεγάλο Όχι. Φανερώνεται αμέσως όποιος το έχει μέσα του το Όχι...Ο αρνηθείς δεν μετανιώνει. Αν ρωτώταν πάλι Όχι θα ξαναέλεγε..' (Κων/νος Καβάφης, Che Fece..il Grand rifiuto)

Παραφράζω τον σήχο του Καβάφη και σημειώνω ότι έρχεται και σε μερικούς λαούς που πρέπει να πούνε το δουλικό Ναι ή το ηρωικό Όχι. Ο ελληνικός λαός με την πλούσια σε Όχι ιστορία του, στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων και του παρελθόντος του και αντίθετα με τις επιπαγές της στρατιωτικής και κοινής λογικής, δέχθηκε να δώσει τον υπέρ πάντων αγώνα για να υπερασπισθεί όχι μόνο τον εδαφικό του χώρο αλλά τα ιδεώδη και την ιστορία που αυτός εκπροσωπεί.

Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος είχε αρχίσει από το 1939 με την γερμανική εισβολή στην Πολωνία. Στις 10 Ιουνίου η Ιταλία εισέρχεται στον πόλεμο και τον Αύγουστο του 1940 προκαλεί την χώρα μας με τον βομβαρδισμό του αντιπορπιλικού Έλλη στην Τήνο ανήμερα της μεγάλης γιορτής της Παναγίας. Είναι ο προάγγελος της Ιταλικής επίθεσης στην Ελλάδα. Στις 3 τα ξημερώματα της Δευτέρας 28 Οκτωβρίου του 1940, για τους Ιταλούς η δεκάτη ογδόη επέτειος από την φασιστική «πορεία προς την Ρώμη» που έφερε το 1922 τον Μουσολίνι στην εξουσία, η Ιταλός πρεσβευτής στην Αθήνα Γκράτσι επισκέπτεται την οικία του πρωθυπουργού της χώρας Ιωάννη Μεταξά και του επιδίει τελεσγραφο με οποίο ζητούσε την διέλευση και στάθμευση των παλικών στρατευμάτων στην Ελλάδα εντός 3 ωρών. Με τη γαλλική φράση «alors, c'est la guerre» που σημαίνει «πόλεμος λοιπόν», ο Μεταξάς απορρίπτει το παλικό τελεσγραφο και απευθύνει διάγγελμα στον ελληνικό λαό.

Αρχίζει έτοι η παλική επίθεση κατά της Ελλάδας στο αλβανικό μέτωπο την ώρα που λαός διαδηλώνοντας στους δρόμους της Αθήνας κατά της Ιταλίας, τρέχει με ενθουσιασμό να καταταγεί και να πολεμήσει στο μέτωπο. Η Ιταλία επιδιώκει με αυτή την αιφνιδιαστική επίθεση δύο στόχους: α) να δημιουργήσει αντιπερισπασμό στις επιπυχίες του Χίτλερ, βάζοντας φρένο στην γερμανική εξάπλωση στον βαλκανικό χώρο και β) να περιορίσει τις βρετανικές θέσεις στην Μεσόγειο.

Η εποποίηση του αλβανικού μετώπου απέδειξε πως το υπέρτατο αγαθό για τους Έλληνες είναι η ελευθερία. Η χώρα μας χωρίς να διαθέτει τα τεράστια πολεμικά μέσα των εισβολέων Ιταλών και μόνα όπλα της πηγής και την γενναιότητα του λαού της κατάφερε στο μέτωπο της Αλβανίας καίρια χτυπήματα στις ιμπεριαλιστικές φιλοδοξίες του Μουσολίνι σε σημείο ταπείνωσης γεγονός που ανάγκασε τον επίσης δικτάτορα της Γερμανίας Χίτλερ να ανασυντάξει τα πολεμικά του πλάνα και να προστρέξει σε βοήθεια του φανφαρόνου συμμάχου του. Η Ελλάδα αφού αντιστάθηκε πρωικά στις στρατιώτρικες στρατείες του Χίτλερ, υπέκυψε στις κατά πολύ ανώτερες στρατιωτικές του δυνάμεις και αναπόφευκτα υπέστη στις 24 Απριλίου 1941 την τριπλή κατοχή από τις συνασπισμένες δυνάμεις της Γερμανίας, Ιταλίας και Βουλγαρίας.

Δεν το έχουν όλοι οι λαοί μέσα τους αυτό το Όχι γιατί το συναίσθημα και η πίστη υποχωρούν μπροστά στην λογική και την ανάγκη. Ο ελληνικός λαός όμως που σέρνει πίσω του τους Μαραθωνομάχους, τους ήρωες του '21, τους Μακεδονομάχους, τους ήρωες των Βαλκανικών χρωστά μεγάλο φόρο τιμής σε αυτούς τον οποίο ξεπληρώνει με τέτοια ηρωικά Όχι. Ο Ελληνικός λαός έκανε τον μεγάλο Ουίνστων Τσόρτσιλ να αναφωνήσει: «Δεν πολεμούν οι Έλληνες σαν ήρωες αλλά οι ήρωες σαν Έλληνες».

Κολώνας Μάκης
Ιστορικός

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ταράθατε;

Είμαστε, λέει, από τις χώρες της Ευρώπης εκείνη που διαθέτει τους περισσότερους φτωχούς!!! Ένας στους τρεις, λέει δεν έχει να πληρώσει το νοίκι, τρεις στους δέκα αναγκάζονται να επιστρέψουν το αυτοκίνητο, δέκα στους εκαπτό δεν διαθέτει δεύτερο βρακίνι να φορέσει και εκαπό στους εκαπό βερεσέ στα πριζουνίκι Μαρινόπουλος....

Σοκ! Ναι βέβαια αλλά και πως αλλιώς αφού απ' όπου και να το πάσεις το πράγμα σου φαίνεται έξω από κάθε λογική και πως κινείται στα δρια της επιστημονικής φαντασίας αν όχι και του αισθοτολου φεύδους.

Εμείς φτωχοί; Από πότε; Αδιανόητο!

Θέλω να πω, λογικό να είμαστε, το πράγμα μιλάει μόνο του! Βγαίνει στο δρόμο μέρα μεσημέρι και σκοντάφτεις πάνω στα τελευταία μοντέλα Μερσεντές, Λόπους και Λαμπτοργκίνι σκεπαστά και ξεκόπαστα παρκαρισμένα έξω από τις καιφετέριες ή καθ' οδών. Δεν προλαβαίνεις να γιρίσεις το μάτι σου κι από μέσα βλέπεις να ξεπροβάλουν κάτι στιλάτα Αρμάνι, κάπι φλύαρα Βερσάτος με κάπι γιαλούμπτες Γκούντι ή Πράντα στην πρόσοψη και το τελευταίο μοντέλο της Νόκια στο χέρι... Και τι χέρι! Γιατί βεβαίως το επαγγελματικό μανικιούρ δεν κρύβεται!... Η πεμπτουσία της τέχνης και του στίλ πάνω στο νύχι του αντίχειρα! Αφήστε πια τα αρώματα! Θηλυκά Κόκκο Σανέλ και Νίνα Ρίτσι σε αρμονική και παράδοξη συνεύρεση τα αρρενωπά Ντάβιντοφ και Κάλβιν Κλάιν ... να εισχωρούν επιθετικά από τα ρουθούνια και να παραλύουν τον εγκέφαλο. Βεβαίως! Μέρα μεσημέρι, η ώρα 12.00, Ηρώων Πολυτεχνείου, στο ύψος

του ΟΤΕ!

Έτσι είναι! Αυτός είναι ο Έλληνας! Χλιδάτος και πολύ μαυ, Cool και όντεος! Πολύ large τύπος! Ψέματα;

Παίρνων λοιπόν βαθιά ανάσα και ηρεμώ. Είμαι σχεδόν στηγουρη πως πίσω απ' αυτές τις σταποστικές κάπι κακόβουλο κρύβεται. Στην καλύτερη περίπτωση τα συμπλέγματα και τα απωθημένα των αγχωμάνων τεχνοκρατών, των Ευρωπαίων εταίρων που μας ζηλεύουν. Που γιατί εμείς και όχι αυτοί δύσαμε άλλο νόνημα, άλλη υπόσταση στις λέξεις cool και high! Ε τι να κάνουμε; Άλλοι έχουν τα γένια κι άλλοι τα χένια δυστυχώντι! Κι εμείς δύσα να 'χει ο πανάγιαθος και χένια έχουμε και να τα χρησιμοποιήσουμε δέρουμε αν χρειαστεί!

Εκεί ωστόσο που το τακτοποιώ μέσα μου το θέμα έρχεται άλλη σταποστική ως καπραπακά και με βρίσκει απρετομάστη και καπακούτελα! Ο Έλληνας, λέει, εκτός από φτωχός είναι και ο πλέον χρεωμένος Ευρωπαίος στης τράπεζες Φεσταζής και παταζής λέει!!! Όχι εξ' επαγγέλματος ο Χριστιανός, η ανάγκη ωστόσο...

Ανάγκη: Μερσεντές και Αρμάνι και Γκούντο, μέρα μεσημέρι, η ώρα 12.00 Ηρώων Πολυτεχνείου, στο ύψος του ΟΤΕ, βρε δεν έχουμε άλλη δουλειά να κάνουμε;

Μάλλον η ιδιορρυθμία μας ως λαός αναγκάζομαι να παραδεχτώ κι ας με θλίβει. Ένα είδος στρεβλής

αξιοπρέπειας. Γιατί άλλο είμαστε κι άλλο θέλουμε να δειχνούμε. Γιατί σε άλλη πραγματικότητα ζόμε κι άλλη παραδεχόμαστε... Μέχρι που έρχεται μια μέρα και μας παίρνουνε οι τράπεζες το σπίτι γιατί δεν έχουμε να πληρώσουμε τις δάσσεις κ' ώστερα άλλη μια μέρα που μας κάνουνε και έζωση γιατί δεν έχουμε πληρώσουμε ούτε το νοίκι...

Βουτηγμένοι ως το λαιμό στα δάνεια. Οι κατατρεγμένοι των επιποκών. Εμείς...

Κάπου σε κάποιο κανάλι της πηλεόρασης άκουσα κάποιον να λέει: Στον σύγχρονο κόσμο ελεύθερος δεν είναι εκείνος που ζει σ' ένα φιλελύθερο σύστημα στα πλαίσια μιας εμπεδωμένης δημοκρατίας. Στο σύγχρονο κόσμο πραγματικά ελεύθερος είναι εκείνος ο άνθρωπος που δεν έχει πάρει ακόμη δάνειο, εκείνος που δεν χρειάστηκε να μπλέξει στα πλοκάμια των τραπεζών.

Συμφωνώ και προσθέτω: Κι εκείνος που δεν έχει πιαστεί ακόμα στο δύκανο της υπερκαπανάλωσης. Εκείνος που δεν εντερνίζεται το δράμα του προκάτ παραδείσου των διαφημίσεων, τέλειο θύμα της ελεύθερης οικονομίας και του παγκόσμιου εμπορίου τελικά.

Σέβη Ροδίτη,

Έν Έμπωνα 03/01/2007

Για τους αγρότες Κρητηνίας

Αγρότες και αγρόπισσες του μόχθου κάθε 'μέρα και θαραλαίοι πάντοτε τα φέρνεται εις πέρα. Στους κάμπους και στο Μανδρικό στο Λίρο Καμαράκι δουλεύετε ολημερής με κέφι και μεράκι και θερμοκήπια στήσατε στου Λίρου την πεδιάδα που είναι πια μαναδική ολημερής λιακάδα. Άνδρες γυναίκες και παιδιά εντατικά δουλεύουν στα θερμοκήπια βρίσκονται και τους καρπούς μαζεύουν. Στο Λίρο η περιοχή γεμάτη θερμοκήπια από ντομάτες αγγούριες και ωραία καλοκύθια. Όλη σας η περιοχή είναι δεντροφυτεμένη διάφορα δέντρα βρίσκονται και αμπέλια στολισμένα κληματαρίες οι γραμμικές πάνω με τα σταφύλια με ποικιλίες διάφορες περίφημα στολίδια. Ο κάμπος Λίρου, Μανδρικού αυτές οι δύο πεδιάδες αγρότες τις δουλεύουντες γιατί είναι

δουλευτάδες.

Το ζέαφος σας πλούσιο όλα ευδοκιμούνε τα προϊόντα άριστα όλοι τα προτιμούν. Σαν φθάσουνε στην αγορά την αγορά γεμίζουν η γεύση τους και η θωράκι από τ' άλλα ξεχωρίζουν. Δεν επαρκεί ο έπαινος για να σας συγχαρούμε μόνο υγεία να 'χετε ετούτο θα ευχηθούμε. Η Κρητηνία κι Έμπωνα όταν θα σταματήσουν ολα τα κηπευτικά όλοι θα επιθυμήσουν. Γιατί οι νέοι τωρινοί τη γη

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Άνθρωπο από γενιά και σκύλο από μάντρα
- Αν δεν έχεις γέρο γόρασε
- Νάταν η θυμησιά καλή, έκαμνεντη κι ο καδής
- Μοναχός σου παιζε γέλα, ποτέ κακό να μην έχεις
- Ας είν' μικρόν τ' αλώνι σου κι ας είν' μοναχικό σου
- Λέγε πάντα την αλήθεια νάχεις το Θεό βοήθεια
- Σαν και σένα τα μαύρα βαλαν και το Κυριελέησον είπαν
- Υστερινέ μου λογισμέ τι ήταν να σ' είχα πρώτα
- Όπου κούτσουρο να ξυέσε κι όπου τοίχος να σκουνπέσαι
- Που καεί στη φακή, φυσά και τον αξιάλο (γιασούρτι)

ΦΩΤΙΑ ΦΙΛΟΣ & ΕΧΘΡΟΣ

ΕΝΑΡΧΗ "ΕΓΕΝΕ ΤΟ ΦΩΣ"

Υστερά ήρθε και η φωτιά, το πώς λίγο πολύ γνωστό και άγνωστο συνάμα. Η μυθολογία λέει πως την έκλεψε ο Προμηθέας από τους θεούς του Ολύμπου και την έδωσε στους ανθρώπους ή πιο επιστημονικά μας ήρθε από τα ηφαίστεια ή από κάποιο κεραυνό. Την βάλαμε στην σπηλιά μας και μετά στο σπήλι μας, μας ζέστανε, μας φώτισε, μας έφτιαξε ψωμί και φαγητό. Όσο την είχαμε μέσα στο σπήλι ήσυχη και πειθήνια, όλα ήταν καλά, μα την βγάλαμε έξω και την πήραμε στον αγρό να μας υπηρετεί. Εκεί είδε ο πορτοκαλοκόκκινος ταύρος δροσερά λιβάδια και τρυφερό χορτάρι και ξαμολήθηκε και άρχισε να τρώει, πέρασε πεδιάδες, κάμπους, δάση, ανέβηκε βουνά, κατέβηκε χαράδρες και φαράγγια και στάθηκε μόνο στη θάλασσα θαρρείς να ξεδιψάσει από αυτό της καταστροφής το φαγοπότι,

της συντέλειας συμπόσιο.

Για αυτό απρόσεκτοι άνθρωποι αις γίνουμε λίγο πιο προσεκτικοί, το περιβάλλον μας καλεί να απαντήσουμε στις προκλήσεις του και αν θέλουμε να σώσουμε ότι απέμεινε από το δασικό μας πλούτο. Μετά τα τελευταία παραδείγματα πρέπει όλοι μας να ξυπνήσουμε!

Γιατί από όλους τους φίλους και τους εχθρούς μας η φωτιά είναι ο πιο δύσκολος.

Νικολουδάκης Κωνσταντίνος

ΚΡΗΤΗΝΕΖΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ

Ο πολιτιστικός σύλλογος του αρχή για λίγο στην εταιρεία χωριού μας ξεκινά από αυτό το ελαστικόν Δωματού και σε λίγο διάστημα έντοξε το δικό του συνεργείο. Η ζωή στην αρχή

ήταν δύσκολη αλλά μετά προσαρμόστηκε και περνούσε πολύ καλά χωρίς κανένα πρόβλημα. Είχε πολλούς πελάτες από όλα τα μέρη του κόσμου όπως Αυστραλίας, Τούρκους, Σέρβους, Κροάτες και βέβαια αρκετούς Έλληνες. Με το μωαλό στην επιστροφή δύος δύοι οι ξενιτεμένοι επέστρεψαν τον Αύγουστο του 1996 και εγκαταστάθηκε στο

χωριό. Προσαρμόστηκε πολύ εύκολα στην ζωή του χωριού μακριά από το άγχος της μεγαλούπολης και του άρεσε η ξένοιαστη και ήσυχη ζωή που συνάντησε εδώ.

Την απόφαση της επιστροφής την πήρε με τη συγκατάβαση όλης της οικογένειας. Τα παιδιά του αν και γεννημένα στην Αυστραλία αμέσως δέχθηκαν να επιστρέψουν και να ζήσουν στην Ελλάδα.

Είναι εξειδικευμένος στα αυτόματα σασμάν και οι 2 γιοι του είναι και αυτοί μηχανικοί και συναίτεροι του. Το χωρίδιο του υποστηρίζει και το ευχαριστεί πολύ.

Έχει πελάτες από το χωριό, τη Ρόδο, την Εμπονα, Σιάνα κλπ. Τα μελλοντικά του σχέδια είναι να βλέπει τα παιδιά του να προκύψουν και να παραμένουν στο χωριό. Τελειώνοντας τη σύντομη αλλά δροφή συνέντευξη με τον Διαγόρα, ευχήθηκε σαν Έλληνας και σαν Κρητηνέζος να αναπτυχθεί το δροφό χωριό μας και να επιστρέψουν δύοι οι ξενιτεμένοι πάλι πάσσω.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΕΝΑ

■ Εντεροκόπησαν, εσαστήσασι και κόπη η χολή των Καστελενών ψες το βράδιο όταν εγίαν να πετούν πάνω που τις κεφάλες τους 3 χαρκίτικα πολεμικά σκάφη τύπου MAPAZ. Αιτία του κακού ήτον οι κάτοικοι της Χάρκης που εγίαστι πάνω στο Φυριόνα τον καλαφουνό που τις λαμπαδοφορίες που έκαμνε ο πολιτιστικός σύλλογος και εθαρούσασι και ήτον ΟΥΦΟΙ!

■ Επηγέρ να γεί την περαισμένη φτομά το κρητικό θέατρο "και καλά ξεμπερδέματα" και μπερδεύπην ο Γιάννης ο περιφεράς και πέρασε που μέσα που τη σκηνή και έγινε χαλασμός κυρίου! Εχειροκρότησεν τον όλο το θέατρο για την άψογη κίνησην του πάνω στη σκηνή και εγελάσασιν όλοι μαζί του. Μαζί του όμως εγάλασεν και η τύχη του, αφού σήμερα πορνό πορνό τον επισκέφθει ο διευθυντής του Κρητικού θεάτρου και του πρότεινε να παίξει μαζί τους στο θεατρικό έργο "έρωτας καλαφουνός, μαϊσμένος πτετεινός". Για τη συμμετοχήν του στο θεατρικό θα πάρει 50.000 ΕΥΡΩ! Άτε σε καλή μεριά Γιάννη!

■ Σήμα κινδύνου εξέπεψε το κρουαζιερόπλοιο ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΕΞΠΡΕΣ ανάμεσα στη Λέρο και τη Πάτμο, όταν τεράστια κύματα επέρνα το πλοίο που δω και κει. Όλοι οι Καστελενοί που εκάμνασι 3ήμερη κρουαζέρα ελαμπάσασι, εκτρινίσασι και ρκέψασι το ξερατό. Το Πινί έφκαλεν όλους τους καλάουρους που εχάφτη το μεσημέρι. Το Μαριώ έφκαλε 2 τόστ, μερικά παπατάκια και όλες τις παμπούλτες. Η Τιά το Ρηνιό όλτα τα κριτσίνια, 5-6 γιαπράκια, 3 απόύς, 2 μουστοκούλουρα και μαζί με όλα φτα έχασεν και τη μασέλταν της. Ευτυχώς και ήβρεντη ο Αχιλλέας κάτω που ένα κάθισμα και της την ώκε!

■ Τεράστια οικολογική καταστροφή τύπου Blue Diamond Σαντορίνης απειλεί τα χωρικά μας ύδατα όπου τη βύθιση της βάρκας του Βασιλαρά 2 ναυτικά μίλια δύω που την Αλιμιά. Παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες 4 ρυμουλκών να φέρουσιν τη βάρκα σε ξέρα κοντά στην Κοπριά η βάρκα εβιθίστη τελικά συμπαρασύροντας στο βυθό όλτα τα καταπαλίκια του. Μία τεράστια πετραιοκλήδα 2,5 μέτρων εμφανίστηκε κοντά στην παραλία του Κάστρου και οι Καστελενοί δίνουν υπέρ πάντων αγώνα να μη φτάσει στην Παλιόχωρα που φιλοξενεί αυτή τη σπιγμή γύρω στους 5.000 τουρίστες. Όλοι οι επιβάτες της βάρκας εμεταφέρθησα σώοι στα Γκόνια εκτός που 2 Γάλλους με Συμιακήν υπηκουόπητα. Έρευνες για τη διασωσή τους κάμνει το λιμεναρχείο Καμειρόσκαλας. Μετά από εντολή του υπουργού ναυτιλίας Βασιλάκι, ειδικό ρομποτικό μηχάνημα με τελευταία μέσα τεχνολογίας, εξοπλισμένο με κάμερες θα κατέβει σε βάθος 4,5 μέτρων για τον εντοπισμό του κινητού του Βασιλαρά και μιας καστανιάς μουσταλευριάς.

ΜΑΡΙΕΤΤΑΚΗΣ ΤΑΚΗΣ

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ

Αυτοκινήτων - Μηχανημάτων
Μηχανών Θαλάσσης

Νίκος Κοντογιάννης

23ον Χλμ. Ρόδου - Καμείρου Σορωνή
Τηλ. (0241) 42029

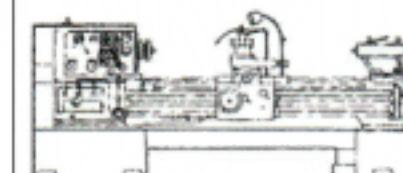
ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑ ΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΔΙΑΓΟΡΑΣ ΠΕΖΟΥΒΑΝΗΣ
www.diagoras.kritinia.gr

E-mail: diagoras@kritinia.gr

ΤΗΛ. 22460-31071 KIN. 6944 837 424

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΡΝΟΥ
"Ο ΣΠΥΡΟΣ"
ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Σπύρος Καραγιάννης
Λεωφόρος Ρόδου Καμείρου 23 χλμ.
ΣΟΡΩΝΗ Ρόδου Τηλ.: 22410 41907

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ

Όταν οι του συλλόγον έχουν κέφια!

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

ΚΑΣΤΕΛΕΝΑ ΠΑΝΤΡΕΜΑΤΑ ΚΑΣΤΕΛΕΝΑ ΜΠΕΡΔΕΜΑΤΑ

Μετά την μεγάλη επιτυχία που γνώρισαν "Οι γάμοι της Σμαρούλας", η θεατρική ομάδα του πολιτιστικού συλλόγου Κρητηνίας ανέβασε φέτος το θεατρικό έργο "Καστελλενά παντρέματα, Καστελλενά μπερδέματα" που γνώρισε και αυτό πολύ μεγάλη επιτυχία και άρεσε σε όλο το θεατρόφιλο κοινό του χωριού, αλλά και στους κατοίκους του Έμπωνα όπου παίχτηκε το έργο και χειροκροτήθηκε θερμά.

Το έργο γράφτηκε από την Δέσποινα Κορρέ Πεζουβάνη στην οποία αξίζουν πολλά συγχαρητήρια για την έμπνευση αλλά προ πάντων για τον κόπτο που κατέβαλε στη συγγραφή του έργου.

Το έργο διαδραματίζεται στο Χωρίο Κρητηνία το 1960. Ο Γημήτρης είναι ερωτευμένος με την κατά πολύ μικρότερη του Μαριώ. Οι μανάδες τους όμως που ζουν σε αντικρινά σπίτια αντιπαθούνται, δεν θέλουν αυτό το γάμο και κάνουν τα πάντα να τον αποστρέψουν. Η μια λοιπόν από τις δύο, η Στεργούλα που είναι και η προξενήτρα του χωριού φέρνει προξενίες και για τους δύο για να παντρευτούν και να ξεχάσουν τον ερωτά τους. Η ξένη νύφη όμως γνωρίζεται με το ξένο γαμπτρό και από εκεί αρχίζει το μπέρδεμα.

Πολλά συγχαρητήρια αξίζουν επίσης σε όλη τη θεατρική ομάδα που για μια ακόμα φορά με πολύ κόπτο και αρκετές δυσκολίες κατάφερε να ενθουσιάσει και να ξεσηκώσει τους χωριανούς με το παιένιο της και να χειροκροτηθεί θερμά.

Ο πολιτιστικός σύλλογος του χωριού αναγνωρίζοντας την αξέπανη προσπάθεια του σκηνοθέτη Κώστα Τρέχα τον τίμησε με την πλακέτα του συλλόγου.

Τίμησε επίσης τις άξεις Κρητηνέζες που βοήθησαν και βοηθούν το σύλλογο σε κάθε προσπάθεια, την Καΐτη Καραγάννη που ζωγράφισε τα σκηνικά, την

Μαγδαλή Σαρικάκη που έραψε τα κοστούμια και την Παπαθεοδωράκη Δέσποινα για την αδιάκοπη βοήθεια της.

Ο πολιτιστικός σύλλογος ευχαριστεί θερμά τον Σταύρο Μανωλάκη και το μέλος μας Πεζουβάνη Διαγόρα για το στήσιμο των σκηνικών των οποίων η συμβολή ήταν πολύ μεγάλη.

Τέλος ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους χωριανούς που αγκάλιασαν και αγάπησαν τη θεατρική ομάδα του χωριού και μας δίνουν θάρρος, κουράγιο, δύναμη και στήριξη να αγωνιζόμαστε για το καλό του τόπου μας.

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΡΗΤΗΝΙΑΣ

Ο Πολιτιστικός μας σύλλογος δεν είναι μόνο ένα έντυπο αλλά μια σειρά από κοινωνικές δράσεις και δραστηριότητες που αφορούν τον πολιτισμό, την παράδοση, τα ήθη και έθιμα του τόπου μας. Μέλημα μας είναι να κρατήσουμε τα παιδιά και την νεολαία κοντά μας και να διατηρήσουμε τον λαϊκό μας πολιτισμό μεταδίδοντας τον στις επόμενες γενιές.

Αυτή τη χρονιά όπως και τις προηγούμενες έγιναν αρκετές δραστηριότητες προς αυτή την κατεύθυνση.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ : Λειπουργεί εργαστήρι παραδοσιακών χορών το οποίο έχει μεγάλη απήχηση στα παιδιά. Το χορευτικό συγκρότημα αποτελείται από 15 καταπληκτικά παιδιά, αξέπανα γεμάτα δρεξη και κέφι. Το επέδειχαν άλλωστε στην ετήσια χοροεστερίδα του Συλλόγου μας, όπου έδωσαν με την παρουσία τους μια ξεχωριστή νότα σ' αυτή την υπέροχη βραδιά.

25^ο ΜΑΡΤΙΟΥ - ΛΑΜΠΟΔΟΦΟΡΙΕΣ : Αναβιώσαμε τις λαμπαδοφορίες, ένα έθιμο ξεχασμένο εδώ και 30 χρόνια. Σε συνεργασία με τον Αρχιμανδρίτη Αθανάσιο Μισσό και την Εκκλησιαστική επιπροπή του χωριού μας, γιορτάσαμε λαμπρά αυτή τη μεγάλη μέρα για το Ελληνικό Έθνος και την Εκκλησία μας. Η γιορτή πλαισιώθηκε από χωρωδία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου του χωριού με εκκλησιαστικούς ύμνους και πατριωτικά τραγούδια. Ακολούθησε περιφορά στο χωριό, μπροστά η Εικόνα της Παναγίας και του Αϊ-Γιώργη, η Ελληνική σημαία και πίσω πλήθος κόσμου με τις δάδες ανάμενες. Φτάνοντας στην πλατεία του χωριού ακούστηκε ο Εθνικός Γύμνος από τα στόματα όλου του κόσμου, ακολούθησαν παραδοσιακοί χοροί από το παιδικό χορευτικό συγκρότημα και κέρασμα με διάφορα εδέσματα.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ : Και το τσικνίσαμε και το κάψαμε να πούμε κάπως λαϊκά.

Την Τσικνοπέμπτη πλούσιο φαγοπότι, γλένη, μασκαράδες. Μια βραδιά γεμάτη κέφι και εκπλήξεις που έδειξε για μια ακόμη φορά πόσο ανάγκη έχει ο κόσμος στα χωριά μας από τέτοιου είδους ψυχαγωγία. Όσο για το καρναβάλι

μας κάθε χρόνο και καλύτερα, χάρη στην δρεξη και το μεράκι μας. Τα χωριάπικα φαγητά φτιαγμένα όπως πάντα από τις γυναίκες του χωριού, το παραδοσιακό πιαζάρι, τα καπιμέρια, το κρασάκι με τη σούμα τα υπέροχα ξεχωριστά άρματα, διασκέδασαν τον κόσμο και κράπτησαν την παράδοση ζωντανή και επίκαιρη.

ΠΑΣΧΑ : Οπως κάθε χρόνο έτοι και φέτος δεν ήμασταν αμέτοχοι σαν Πολιτιστικός Σύλλογος. Κάθε άλλο, τα φαναράκια της Μ. Παρασκευής να στογκαίνε στην περιφορά του Εππιαφίου, οι λαμπάδες στην Ανάσταση τα κόκκινα αιγά και τα φαντασμαγορικά βεγγαλικά μαζί με τις ευχές μας έδωσαν μια ξεχωριστή λάμψη αυτές τις τόσο ευλαβικές μέρες του Πάσχα. Δείξαμε για άλλη μια φορά πως η παράδοση μπορεί να συνυπάρχει με το Σήμερα και το Αύριο.

ΠΟΡΤΗ ΚΡΑΣΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΜΠΩΝΑ: Το Δ.Σ. του Συλλόγου εν δράση με το περίπτερο μας στη Γιορτή κρασιού Έμπωνας.

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ : Εν όψει των Χριστουγέννων ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κρητηνίας σας εύχεται Καλές Γιορτές με Υγεία, Αγάπη και Ειρήνη και σας υπενθυμίζει να μην ξεχνάτε ποτέ τον τόπο που σας γέννησε και σας έθρεψε. Στηρίξτε τον όπως κι όποτε μπορείτε ή τουλάχιστον προσπαθήστε, γιατί μαζί με τα χωριά μας θα χαθεί και η παράδοσή μας, ο πολιτισμός μας. «Χριστούγεννα στο Χωρίο» Σας λέει κάπι;

Αν ναι, κάντε το θα έχετε να θυμηθείτε πολλά.

Θα γίνετε ξανά παιδιά, αξίζει το κόπτο!!!

Ευχαριστήριο

Το Δημοτικό σχολείο και το Νηπιαγωγείο Κρητηνίας θα ήθελαν να ευχαριστήσουν δημόσια τη Νομαρχία Δωδεκανήσου και ιδιαίτερα το Νομάρχη κ. Γιάννη Μαχαιρόδη, ο οποίος τιμώντας με την παρουσία του κάθε χρόνο, το καρναβάλι Κρητηνίας που διοργανώνει ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας, βράβευσε το άρμα μας με χρηματικό ποσό αξίας 2.000€, με το οποίο αγοράστηκε ένα πολυμηχάνημα για το νηπιαγωγείο (Φωτοτυπικό-Σαρωτής-Εκτυπωτής) και ένας βιντεοπροβολέας για το δημοτικό.

Η Διευθύντρια του Δημοτικού
ΚΟΡΡΕ ΑΝΝΑ

Η Διευθύντρια του Νηπιαγωγείου
ΓΟΡΓΙΑ ΕΛΕΝΗ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ

Όταν οι του συλλόγου έχουν κέφια!

Από την ιστοσελίδα της αδελφότητας Κρητών Ρόδου

Μια ακόμη παράσταση του θεατρικού έργου «...και καλά ξεμπερδέματα», δόθηκε από τη Θεατρική Ομάδα της Αδελφότητας Κρητών Ρόδου την Κυριακή 8-7-2007 στην Κρητηνία Ρόδου ύστερα από πρόσκληση του δραστήριου Πολιτιστικού Συλλόγου

Με τους κατοίκους της Κρητηνίας και της γύρω περιοχής υπάρχουν ιδιαίτεροι δεσμοί φιλίας δεδομένου ότι οι κάτοικοι των περιοχών αυτών κατάγονται από Κρητικούς οι οποίοι τα παλιότερα χρόνια μετανάστευσαν στη Ρόδο. Το αμφιθέατρο του χωριού γέμισε ασφυκτικά από κατοίκους του χωριού οι οποίοι χάρηκαν το έργο «...και Καλά ξε-

μπερδέματα» εκδηλώνοντας τον ενθουσιασμό τους με το έντονο χειροκρότημα τους. Ο Πρόεδρος του Συλλόγου ευχαρίστησε τους συντελεστές της Ομάδας εκφράζοντας την αγάπη του αλλά και την ικανοποίησή του για τη θαυμάσια παράσταση η οποία έθιγε πολλά επίκαιρα κοινωνικά θέματα και χάριζε πλούσιο γέλιο στο θεατή.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΜΟ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟ ΤΟΥ 2007

Τα τελευταία χρόνια η εκάστοτε Διοίκηση του Πολιτιστικού μας Συλλόγου «Η ΚΑΣΤΕΛΛΟΣ» έχει καθιερώσει μεταξύ άλλων εκδηλώσεων και τη διοργάνωση αξιοχήλευτων ολιγοήμερων εκδρομών στα πανέμορφα νησιά του Αιγαίου και μέχρι σήμερα έχουμε επισκεφθεί τα νησιά Νίσυρο, Τήρο και Κάλυμνο, αξιολάτρευτοι προορισμοί που χάρισαν σε δύο συμμετέχοντα ημέρες χαλάρωσης, απόλαυσης και ξενοιασίας και μέχρι σήμερα θυμούνται με νοσταλγία το πόσο ωραία πέρασαν. Συνέχεια των παραπάνω, η τριακοστή του φετινού Ιουλίου, μια ηλιόλουστη καλοκαιρινή Παρασκευή, ήταν η μέρα που διάλεξαν τα μέλη του Δ.Σ. του Πολιτιστικού μας Συλλόγου για να μας παρασύρουν, μάλι και φίλους του συλλόγου μας, σε μια υπέροχη εκδρομή δύο χρόνων και απόλαυση στο μαγευτικό νησί της Αποκάλυψης, την Πάτμο. Στις τρεις το

από το λιμάνι της Κολώνας, την υπέροχη θέα που μας προσέφεραν το αγέρωχο Καστέλο της Ρόδου, το επιβλητικό Κάστρο, ο Φάρος, τα ελαφάκια και διά τα κτίρια που είναι παρατεταγμένα κατά μήκος των ακτών του νησιού μας.

Μετά από μια ώρα ταξίδι μας υποδεχόταν στο λιμάνι της η πανέμορφη και γραφικότατη Σύμη από που, μετά από μια σύντομη στάση για την αποβίβαση και επιβίβαση επιβατών, συνεχίσαμε να διασχίζουμε τα ήρεμα και καταγάλανα νερά του Αιγαίου μας, κάτω από τον φωτεινό ήλιο και τον επίσης καταγάλανο ουρανό, γελώντας και πειράζοντας ο ένας τον άλλο, ώσπου πέρασε άλλη μια ώρα και χωρίς να το καλοκαταλάβουμε βρεθήκαμε στο λιμάνι της κοσμοπολίτικης Κω. Και πάλι εδώ μια σύντομη στάση και ώστερα ξανά πλόρη για τον επόμενο προορισμό του πλοίου μας που δεν άργησε και αυτός να ξεπροβάλει μπροστά μας και δεν ήταν άλλος από την Κάλυμνο, το υπέροχο νησί των σφουγγαράδων. Μπαίνοντας στο λιμάνι της Καλύμνου μπροστά μας απλωνόταν η γραφική πρωτεύουσα του νησιού αλλά το βλέμμα μας τράβηξε εκεί ψηλά στο λόφο ο ιερός Ναός του Αγίου Σάββα τον εκ Καλύμνου, ο οποίος στέκεται επιβλητικός και από εκεί ψηλά απενίζει το πέλαιγος στέλνοντας την ευλογία του σε όλους τους διερχόμενους ταξιδιώτες. Μετά από ολιγόλεπτη παραμονή και σ' αυτό το λιμάνι συνεχίσαμε το ταξίδι μας με πειράγματα μεταξύ μας, φορτωμένοι όλοι οι συμμετέχοντες με καλή διάθεση και όρεξη για διασκέδαση και περιπέτεια. Επόμενος και τελευταίος, πριν από τον τελικό προορισμό μας, σταθμός η ξακουστή Λέρος με τα απάνεμα λιμάνια της δύον και εδώ μείναμε για λόγο και μετά πρόσω ολοταχώς για την Πάτμο, το ιερό νησί του Αγίου Ιωάννη και της Αποκάλυψης. Φεύγοντας από τη Λέρο το μελτεμάκι που μας συνόδευε σε όλο σχεδόν το

ταξίδι δυνάμωσε, ζήλεψε το κέφι μας φαίνεται και βάλθηκε να μας χαλάσει προς στιγμή τη διάθεση, δεν τα κατάφερε δύμας αφού ο Σταύρος και ο Διαγόρας, βράχοι αικλόνητοι βοήθησαν και δχ μόνο δεν χάλασε η διάθεση μας αλλά διατηρήθηκε ακμαία και έτσι με το που ο ήλιος χανόταν πίσω από τα βουνά της Πάτμου και έκανε το τοπίο μαγευτικό εμείς μπαίναμε ζαλισμένοι μεν αλλά ενθουσιασμένοι στα ήρεμα νερά του λιμανιού της Πάτμου. Έκτοτε οποία γαλήνη!!! Τι να πρωτοθυμήθω και τι να πρετοπώ!! Για τους φιλόξενους ανθρώπους του ξενοδοχείου «ΣΚΑΛΑ» που μας υποδέχτηκαν εγκάρδια και έκαναν την εκεί διαμονή μας ευχάριστη!! Για τις μοναχές στο ναό του Ευαγγελισμού δύον μας φύλεψαν, μας ξενάγησαν δύο προθυμία

στις γραφικότατες παραλίες του νησιού δύπος τη Λάμπη με τα πολύχρωμα βότσαλα, το Αγριολιμάνι με τα καθαρά νερά και το γεννιστικότατο φαγητό!! Για το τρικούβερτο γλέντι με χορό και τραγούδι στην ταβέρνα «ΑΛΩΝΙΑ» με το νόστιμο φαγητό, το ντόπιο κρασί, την παραδοσιακή μουσική και το παραδοσιακό μπαλέτο το πλαισιωμένο

από νέους και νέες δύο λεβεντιά οι οποίοι μας χάρισαν μια αξέχαστη βραδιά!! Για τις βόλτες στον μαγευτικό οικισμό της Σκάλας και τα γραφικότατα δρομάκια της πόλης με τα φορτωμένα από εμπορεύματα μαγαζά που καλύνουν τον επισκέπτη να διαλέξει όποια αναμνηστική ήταν της αρεσκείας του!! Για τα υπέροχα παραδοσιακά γλυκά και φαγητά που γεντήκαμε!!

Με δύλες αυτές τις ευχάριστες εντυπώσεις και τις αστείρευτες αναμνήσεις πήραμε το δρόμο της επιστροφής, ο οποίος ήταν εξίσου ευχάριστος αλλά ο χώρος στην εφημερίδα μας είναι τόσο μικρός για να τα περιγράψω δύλα με κάθε λεπτομέρεια γι' αυτό τελειώνοντας εδώ θέλω να ευχαριστήσω δύλα τα μέλη του Δ.Σ. οι οποίοι είναι άξιοι συγχαρητηρίων που αγωνίστηκαν για την επιτυχία αυτής της αξέχαστης εκδρομής και να τους ευχηθώ να είναι καλά και να φροντίζουν πάντα για το καλό του διμορφού χωριού μας, το οποίο χάρη στις άσκες προσπάθειες τους στα πολιτιστικά δράμενα έχει γίνει γνωστό σε πολλούς ανθρώπους δύχ μόνο στη Ρόδο αλλά και εκτός Ρόδου ακόμη και στο Εξωτερικό. Και εις άλλα τέτοια καλά.

Μαυροδάκη Καταρίνα

μεσημέρι επιβιβαστήκαμε στο εκπληκτικά γρήγορο καταμαράν DO-DEKANISOS PRIDE της εταιρείας DODEKANISOS SEAWAYS και άρχισε ένα υπέροχο οδοιπορικό των μελών και φίλων του συλλόγου μας στα καταγάλανα νερά του Αιγαίου με προορισμό ένα από τα ομορφότερα νησιά της Δωδεκανήσου μας. Το πλήρωμα του πλοίου ήταν ευγενέστατο, μας καθοδηγούσε και μας συμπαραστάθηκε καθ' όλη τη διαδρομή μέχρι τον τελικό προορισμό μας.

Δεν προλαβαίναμε ν' απολαμβάνουμε τις ομορφίες του τόπου μας με πρώτη και καλύτερη στην αρχή του ταξιδιού μας, απομακρυνόμενοι

Η κυψέλη των Α.Μ.Ε.Α.

Ο κόσμος των Α.Μ.Ε.Α., ένας κόσμος τελείως διαφορετικός. Ένας κόσμος κυψέλης. Τα μελισσάκια αλληλεγγύης όλα μαζί φτιάχνουν μια κοινωνία. Αξιοπρεπή, αγαπημένα μάχονται ολοένα καθημερινά να ξεσκίσουν το δίχτυ της ανάγκης, καίτοι πληρώνουν ένα μεγάλο ενοίκιο στο σώμα τους. Κοντά τους ο οποιοσδήποτε μαθαίνει να παλεύει, να μάχεται για μια μάχη συνόλου, αλληλεγγύης, αγάπης και ποτέ για την μονάδα. Σαν Επίτιμος των KEKYKAMEAD¹ επί τρία έτη και σαν μέλος τακτικό επί οχτώ έτη και σαν υποστηριχτής της ομάδας των Α.Μ.Ε.Α, έμαθα να ζω ολοκληρωτικά για το εμείς όλοι και να απομακρύνομαι από το εγώ- η ίδια.

Ξεκινήσαμε έναν ωραίο γλυκό αγώνα με πάρα πολλά προβλήματα που λύνονταν όχι μόνο με διοικητικά συμβούλια των Α.Μ.Ε.Α. στο χώρο των KEKYKAMEAD αλλά με αλλεπάλληλες δικές τους συγκεντρώσεις εκθέοντας τα προβλήματά τους έκαστο μέλος. Είναι τα μόνα άτομα που αυτοδιοικούνται διότι είναι τα μόνα που γνωρίζουν εαυτούς και μπορούν να προσφερθούν σε όλα τα μέλη τους με το δικό τους γλυκό τρόπο. Είναι οι μόνοι γνώστες του κέντρου KEKYKAMEAD κατά συνέπεια μπορούν να βοηθήσουν στην ευρυθμία και γενικά στην απόλυτη λειτουργία του κέντρου. Κοντά τους έχουμε να πάρουμε πολύ περισσότερα από αυτά που τους προσφέρουμε.

Η επίτιμος πρόεδρος των KEKYKAMEAD
Μαριάννα Νίττη Κολώνα

¹ KEKYKAMEAD: Κέντρο Εκπαίδευσης Υποστήριξης και Αποκατάστασης Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες Δωδεκανήσου

ΑΤΟΜΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ

Ο πολιτιστικός σύλλογος του χωριού μας ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένος όσον αφορά τα άτομα με ειδικές ανάγκες επισκέφθηκε στα σπίτια τους τη Μαρία Παπαθεοδωράκη και τον Μιχάλη Κοντογιάννη με σκοπό τη δημοσίευση των προβλημάτων που τους ταλαιπωρούν και τους κάνουν να νοιάθουν πολλές φορές ξεχασμένοι και παραμελημένοι, όχι από το οικογενειακό τους περιβάλλον αλλά από την ίδια την σκληρή κοινωνία που τους περιβάλλει.

Η Μαρία με παράπονο μας εξήγησε ότι παλεύει μαζί με την

μητέρα της για ίσα δικαιώματα με τους υγιείς ανθρώπους αλλά δυστυχώς η μοναξιά και η απομόνωση την κάνει να νοιάθει σαν ένα ξεχασμένο αντικείμενο, σαν ένας ζωντανός νεκρός αφού δεν έχει φίλες να έρθουν έστω και 5 λεπτά στο σπίτι της για να πει τον πόνο και τα παραπονά της, να βγει και αυτή έξω να κάνει μια βόλτα να πάει να πιει έναν καφέ. Παρέα της είναι η μελαγχολία και η απομόνωση...

Εκτός όμως από αυτό το πρόβλημα ένα μεγαλύτερο είναι η αδυναμία και η αδιαφορία πολλών γιατρών που δυστυχώς δεν δείχνουν ιδιαίτερες ευαισθησίες σε άτομα με ειδικές ανάγκες και ταλαιπωρούνται αφάνταστα κάθε φορά που πηγαίνουν στο νοσοκομείο της Ρόδου για γενικές εξετάσεις.

Οταν φθάνουν με το λεωφορείο στη Ρόδο και πηγαίνουν στο νοσοκομείο δεν προλαβαίνουν να κάνουν τις εξετάσεις και όλα είναι κλειστά και κάθε φορά τους λένε να έρθουν την άλλη μέρα. Τα ραντεβού κλείνονται πάντα πρωί και δυστυχώς δεν έρχεται έστω και μια φορά το μηνά ένα μεταφορικό μέσο να τις πάρει πρωί-

πρωί στη Ρόδο για εξετάσεις για να προλάβουν. Καμία μέριμνα για άτομα με ειδικές ανάγκες που μένουν μακριά από την πόλη για μια μικρή παράταση τουλάχιστον μέχρι τις 10 το πρωί. Το κέντρο υγείας στην Έμπωνα δεν κάνει δυστυχώς μικροβιολογικές και αιματολογικές εξετάσεις, όπου θα ήταν ευκολότερο να μετακινηθούν εκεί.

Θα μπορούσε εδώ ο Δήμος να πέσει προς όλες τις κατευθύνσεις και να δημιουργηθεί μικροβιολογική μονάδα στο κέντρο ή μια φορά το μήνα να μετέφερε με το λεωφορείο που διαθέτει τα άτομα με ειδικές ανάγκες νωρίς στην πόλη για τις εξετάσεις τους.

Ο σύλλογος των Α.Μ.Ε.Α. όπως μας είπε η Μαρία δεν δείχνει καθόλου ενδιαφέρον και δεν νοιάζεται για τα άτομα που μένουν σε απομακρυσμένα χωριά και ούτε καν ένα τηλέφωνο για να τους μιλήσουν έστω για 1 λεπτό. Κατάφερε η ίδια με τη βοήθεια του κ. Αλεξάνδρου Ιωάννη να μάθει λίγο από τη γραφή των τυφλών και χαίρεται αφάνταστα όταν παίρνει κάποια βιβλία από το Σύλλογο των Αθηνών "Ο ΦΑΡΟΣ" που ενδιαφέρεται περισσότερο για αυτήν.

Πολύ θα ήθελε να γίνει ένα σχολείο τυφλών και στη Ρόδο και εκεί να μαθαίνει γραφή και να κάνει εργοθεραπεία, να μαθαίνει να διαβάζει, να ζωγραφίζει, να κάνει κάποιες χειρονακτικές εργασίες και να ξεφεύγει το μυαλό της από την τύφλωση, από τα προβλήματα.

Παλιά όταν εκανε ο Σύλλογος των Α.Μ.Ε.Α. εκδηλώσεις ερχόταν ειδικό αμάξι των Α.Μ.Ε.Α. και την έπαιρναν και ένοιωθε πολύ όμορφα που ζέφευγε από την καθημερινότητα. Τώρα πια κανείς δεν έρχεται να την πάρει.

Η Μαρία μας ευχαρίστησε για την επίσκεψη και κλείσαμε την συζήτηση με μερικά ποιημάτια που βγήκαν από τον πόνο της καρδιάς της.

Είμαι τυφλή και βλέπω σας με της ψυχής τα μάτια και καίγεται η καρδούλα μου και γίνεται κομμάτια

Δώσ' μου τα ματάκια σου
Τον κόσμο να γυρίσω
Ας έβλεπα για μια στιγμή
Κι ύστερα πάρτα πίσω

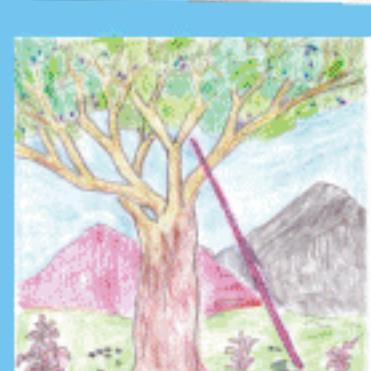
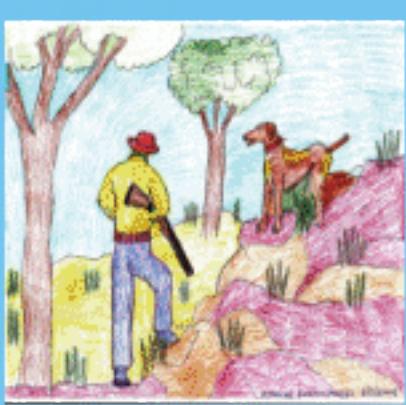
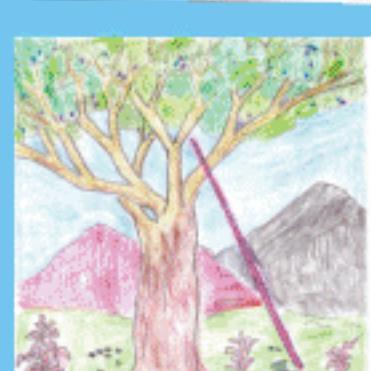
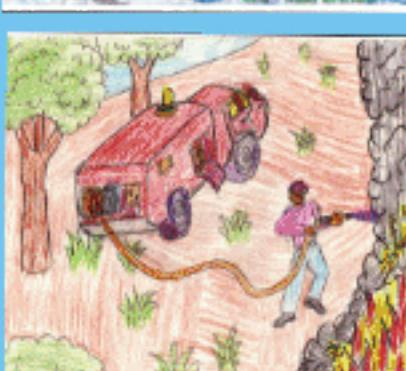
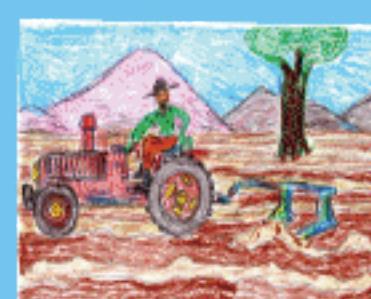
Τον Μιχάλη Κοντογιάννη τον επισκέφθηκαμε στο σπίτι του στη Ρόδο. Όλη η οικογένεια του μετακόμισε μαζί του για να τον βοηθήσει και να τον στηρίξει, αφού αναγκάζεται να κάνει 3 φορές την εβδομάδα αιμοκάθαρση. Μια πολύ δύσκολη και επίπονη διαδικασία για αυτόν και την οικογένεια του. Μέσα από τον πόνο του όμως ο Μιχάλης σε αντίθεση με τη Μαρία πηγαίνει σε ειδικό σχολείο αφού μένει στη

Ρόδο και τα πράγματα είναι ευκολότερα για αυτόν.

Ο Μιχάλης προσαρμόστηκε εύκολα στο σχολικό περιβάλλον τον αγάπησαν οι δάσκαλοι και οι συμμαθητές του. Τον αγάπησε και τον προσέχει επίσης και όλο το πρωτικό του νοσοκομείου. Ο Μιχάλης αγαπά πολύ τη μουσική έχει ένα αρμόνιο και παίζει ντραμς τον ελεύθερο χρόνο του. Επίσης έχει μεγάλο ταλέντο στη ζωγραφική και το ξεδιπλώνει με στιγμές από τη ζωή του και το περιβάλλον του.

Είδαμε και θαυμάσαμε όλα τα έργα του αλλά πάνω από όλα θαυμάσαμε τη δύναμη που έχει μέσα του και την αγάπη για τη ζωή όχι μόνο αυτός αλλά κάθε παιδί με ειδικές ανάγκες.

Παρακάτω βλέπετε μερικά από τα πολλά όμορφα έργα του που αναδεικνύουν την καθαρότητα και την παιδικότητα της ψυχής του!

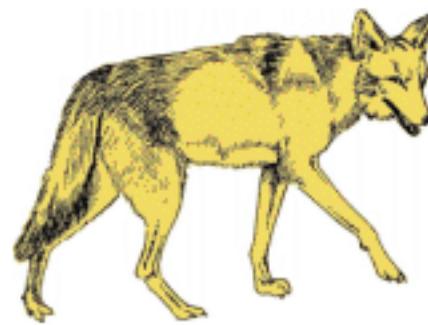

Σε ευχαριστούμε και σ' αγαπούμε πολύ Μιχάλη, συνέχισε το δύσκολο δρόμο σου αντλώντας δύναμη από την οικογένεια που σε στηρίζει και από την δυνατή καρδιά σου.

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΠΡΑΤΗΡΙΟ ΥΓΡΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ
ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ - ΛΙΠΑΝΤΗΡΙΟ
ΑΞΕΣΟΥΑΡ - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ
ΒΟΥΛΚΑΝΙΖΑΤΕΡ
ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ
ΣΟΡΩΝΗ - ΡΟΔΟΣ ΤΗΛ.: 22410 41969

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΤΟ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟ ΤΣΑΚΑΛΙ

Μια φορά κι ένα καιρό ήταν ένας βασιλιάς που βασίλευε ευτυχισμένος γιατί ήταν καλός και τον αγαπούσε όλος ο κόσμος. Ο βασιλιάς αυτός είχε ένα σπάνιο και πανέμορφο όλογο που το φώναζες Σαμάνθα. Ήταν μοναδικό σαν όλογο γιατί ήταν υπάκουο στο βασιλιά και κανένας άλλος δεν μπορούσε να το δαμάσει. Όσοι προσπαθούσαν να ανέβουν στη σέλλα του τους πετούσε κάτω στο χώμα και τους σκότωνε με τα δυνατά πόδια του. Ο βασιλιάς είχε τρεις πιστούς και δυνατούς στρατιώτες. Τον Γιορντάνο, τον Ιβίκιο και τον Μακάρο. Και οι 3 στρατιώτες του ήταν άξιοι μαχητές, δυνατοί πολεμιστές και έκαναν τον βασιλιά τους περήφανο.

Ο Μακάρος όμως ήθελε συνέχεια πολέμους και πίεζε το βασιλιά να δίνουν συνέχεια μάχες. Αυτό δεν άρεσε στους 2 πιστούς στρατιώτες του και είπαν στο βασιλιά να διώξει το Μακάρο από το παλάτι.

Ο βασιλιάς μάλιστα φοβήθηκε ότι κάποια μέρα ο Μακάρος θα του έκλεβε το θρόνο και έτσι αντί να τον διώξει από το παλάτι του πήρε το κεφάλι με το σπαθί. Το κεφάλι του άτυχου στρατιώτη κύλησε από τα σκαλοπάτια του παλατιού και σταμάτησε σε μια γωνιά. Ξάφνου ήρθε μια γριά που ήταν εκεί, -η κακιά μάγισσα- πήρε το κεφάλι του στρατιώτη και το έβαλε σε μια γυάλα και τού είπε:

«Μην ανησυχείς παλικάρι μου, εγώ θα σε αναστήσω κάποια μέρα και θα πάρεις την εκδίκηση σου από το βασιλιά. Θα σου δίνω κάθε μέρα από

μια μαγική σταγόνα και σιγά-σιγά θα έχεις πάλι το σώμα σου, τα χέρια και τα πόδια σου».

Έτσι κι έγινε, όσο περνούσαν οι μέρες ο Μακάρος αποκτούσε σιγά-σιγά μέσα στη γυάλα το σώμα του.

Ο βασιλιάς ήσυχος και ξένοιαστος γυρούσε όλο το βασίλειο με το όμορφο όλογο του και αναζητούσε την κοπέλα που θα γινόταν η βασίλισσα του.

Μια μέρα που έλειπε ο βασιλιάς στο κυνήγι ο Γιορντάνος πήγε στα ανάκτορα και είδε ότι στο παλάτι δεν υπήρχε τάξη, οι αυλικοί του βασιλιά τεμπέλιαζαν και αιτό του κακοφάνηκε πολύ.

Όταν γύρισε ο βασιλιάς του λέει:

«Βασιλιά μου τώρα που δεν έχουμε πια πολλούς πολέμους θέλω να με διορίσεις υπεύθυνο στα ανάκτορα σου για να οργανώσουμε το βασίλειο καλύτερα και να κάνουμε πολλά έργα για τον κόσμο μας».

Ο βασιλιάς τότε ήταν σκεπτικός. Και μάλιστα έγινε ακόμα πο σκεπτικός γιατί βρήκε αντίθετο τον Ιβίκιο που θύμωσε πολύ επειδή ο Γιορντάνος ήθελε να αναλάβει τα ανάκτορα και τον κάλεσε σε μονομαχία. Την άλλη μέρα στην αρένα του παλατιού έγινε μια μεγάλη μάχη.

Επί 2 ώρες οι μεγάλοι μονομάχοι πάλευαν σώμα με σώμα και τα σπαθιά τους πετούσαν σπίθες. Ήταν και οι 2 ματωμένοι και γδαρμένοι. Ο αγώνας ήταν αδυσώπητος. Ο βασιλιάς μη αντέχοντας στην ιδέα ότι ένας από τους δύο πιστούς στρατιώτες του θα σκο-

τωνόταν διέταξε να σταματήσει ο αγώνας και έστειλε στης φυλακές το Γιορντάνο που ήταν και η αιτία του κακού.

Μια νύχτα εκεί που κοιμόταν ο Γιορντάνος στη φυλακή, μια μικρή πέτρα έπεσε δίπλα του με ένα χαρτάκι τυλιγμένο γύρω της. Ο Γιορντάνος πήρε το χαρτάκι και το διάβασε: «Είσαι γενναίος στρατιώτης κάνε υπομονή και θα σε ελευθερώσω».

Την πέτρα με το σημείωμα πην είχε πετάξει η κακιά μάγισσα!

Οι μέρες κυλούσαν στο βασίλειο και ο εικλεκτός του βασιλιά ο Ιβίκιος κέρδιζε την μια μετά την άλλη τις μάχες. Σε μια μάχη όμως σκοτώθηκε το όλογο του Ιβίκιου. Τότε σίγουρος, ο Ιβίκιος ότι δεν θα του χαλάσει κανένα χατίρι ο βασιλιάς, του ζήτησε να του χαρίσει τη Σαμάνθα γιατί ήταν σίγουρος ότι θα μπορούσε να τη δαμάσει και να γίνει το πανέμορφο και δυνατό αυτό όλογο ο μεγάλος βοηθός στους αγώνες του. Ο βασιλιάς όμως δεν του έκανε αυτή τη χάρη και τότε ο Ιβίκιος έφυγε θυμωμένος από το βασίλειο και ορκίστηκε να εκδικηθεί το βασιλιά.

Άρχισε σιγά-σιγά να μαζεύει και να εκπαιδεύει στρατιώτες για να τον πολεμήσει. Μια μέρα παρουσιάστηκε μπροστά του η γριά μάγισσα και του είπε: «Ο Μακάρος ζει και θέλει να σταθεί στο πλάι σου. Θα σε βοηθήσω και θα ελευθερώσω και τον Γιορντάνο για να πολεμήσετε μαζί».

Έτσι κι έγινε. Μετά από πολύ καιρό οι 3 μαχητές ήταν και πάλι μαζί ενωμένοι και αποφασι-

σμένοι να κυριεύσουν το κάστρο του βασιλιά και να κυβερνήσουν και οι 3 το βασίλειο.

Ο βασιλιάς ανήσυχος οχύρωσε το παλάτι και ετοιμαζόταν για τη μεγάλη μάχη. Ο πόλεμος έσπασε και η πολιορκία κρατούσε μέρες και μέρες. Ο Ιβίκιος, ο Γιορντάνος και ο Μακάρος, πολεμούσαν γενναία αλλά το κάστρο δεν έπεφτε. Κάποιος τους έφερε τότε μια πολιορκητική μηχανή που την ονόμασαν «ΧΡΥΣΟ ΣΤΟΜΑ». Αυτή η μηχανή ήταν πολύ ψηλή και πετούσε μεγάλους βόλους από το στόμα της και κατάστρεφε τα τείχη του κάστρου. Μια νύχτα όμως ο βασιλιάς βγήκε με το όλογο του από το παλάτι και με τη βοήθεια πολλών στρατιωτών του έβαλαν φωτά και κάψανε την πολιορκητική μηχανή.

Οι 3 πολεμιστές δεν το έβαλαν κάτω. Συνέχισαν να πολιορκούν το κάστρο. Μια μέρα ήρθε η κακιά μάγισσα και τους έφερε ένα τεράστιο σιδερένιο ππόπτη, ένα γίγαντα που ενώ περπατούσε κουνιόταν και έτρεμε η γη, τον ππόπτη Ταρακουνιώτη. Δεν τους άρεσε όμως και τόσο αυτός ο τεράστιος γίγαντας γιατί ήταν εργός και δυσκίνητος. Η μάγισσα όμως που μόνο αυτή ήξερε πώς θα νικήσουν το βασιλιά τους συμβούλεψε τότε ότι μόνο αν έβρισκαν στο μεγάλο δάσος το χρυσόμαλλο τσακάλι θα μπορούσαν να νικήσουν το βασιλιά.

Τους πρότεινε λοιπόν να πάνε στο δάσος και αφού βρουν και πιάσουν το τσακάλι να το οδηγήσουν προς το κάστρο του βασιλιά. Έτσι και έγινε. Οι 3 γενναίοι στρατιώτες κα-

τάφεραν να αιχμαλωτίσουν το δυνατό χρυσόμαλλο τσακάλι και να τον οδηγήσουν στο παλάτι. Το τσακάλι ανέβηκε σε ένα πελώριο δέντρο και με ένα τεράστιο σάλτο μπήκε μέσα στο κάστρο του βασιλιά.

Την άλλη μέρα ο βασιλιάς μόλις ξύπνησε πήγε στο σάλο του βασιλιά για να δει το πιστό του όλογο τη Σαμάνθα. Τότε όμως αυτό που αντίκρισε τον έκανε να τρελαθεί από τον πόνο και τη στεναχώρια. Το αγαπημένο του όλογο ήταν κάτω στο χώμα λαβωμένο από τα σαρκοφάγα δόντια του χρυσόμαλλου τσακαλιού. Η θλίψη και η στεναχώρια του βασιλιά για το κουτσό πια όλογο του ήταν τόσο μεγάλη που αρρώστησε και δεν τον ενδιέφερε πλέον αν θα χάσει η όχι τη μάχη με τους ανπιπάλους του.

Ότι δεν κατάφεραν ο Μακάρος, ο Ιβίκιος και ο Γιορντάνος με την πολιορκητική μηχανή που χρησιμοποίησαν αλλά και τον τεράστιο σιδερένιο γίγαντα το κατάφεραν με το χρυσόμαλλο τσακάλι. Την άλλη μέρα το κάστρο έπεσε στα χέρια τους και ο βασιλιάς αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το βασίλειό του. Η μάγισσα όμως έτσι πονηρή και κακιά που ήταν ήξερε ότι ήταν αδύνατο να γίνουν και οι 3 τους βασιλιάδες γιατί θα υπήρχε πάλι διαμάχη μεταξύ τους και με το μαγικό της ραβδί μεταμόρφωσε το χρυσόμαλλο τσακάλι σε ένα νέο παλικάρι. Το νέο βασιλιά που θα αναλάμβανε το θρόνο. Οι 3 μαχητές αγκάλιασαν με αγάπη τον καινούργιο τους βασιλιά και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλυτέρα!

Μαριεττάκης Τάκης

EDOMI
ΜΑΛΛΩΤΡΑ ΜΑΡΙΑ
ΤΣΑΝΤΕΣ & ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΑΞΕΣΟΥΑΡ
ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ 2 & Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ 44, ΡΟΔΟΣ
τηλ.: 22410 26802 - κιν.: 693 4439528

Pension LIROS
Family Manakitsas
Private Zimmervermietung
Private rooms to rent
www.liros.gr
e-mail: Info@liros.gr
Kamari Skala - Rhodes - Greece
Tel. 22460 31264 - Fax: 22460 31264

ταποπιστεί καλυτέρα. Μετά έρχεται και ο δεύτερος και ξεκινούν την πορεία μέσα απ' το ποτάμι. Εκείνη δεν έχει χάσει καθόλου τη ψυχραιμία της. Αφού τους βοήθησε πιρέ πάλι τα ζώα και σιγά σιγά έφτασε στο χωριό. Η πρώτη δουλειά που εκανε ήταν να ενημερώσει το Νουνό της ότι δια είχαν πάει καλά, κρυφά βέβαια απ' τους άλλους.

Με αυτόν τον τρόπο οι κατάσκοποι ενωθήκαν μεταξύ τους και ελευθερώθηκαν οι κρατούμενοι δίχως ανθρώπινες απώλειες.

Αυτός όμως δεν ένοιωθε και τόσο ευχαριστημένος με τη φυλάκιση του Μαριετάκη που ήταν και συγγενής και αθώος. Ήλπιζε πάντως ότι θα μπορούσε να τον ελευθερώσει σε κανένα μήνα.

Σημά-σηγά τα γερμανικά στρατεύματα οπισθοχωρούσαν, ενώ η πεινά μαστίγωνε τον κόσμο. Στο χωριό δεν υπήρχε πια ζωή ούτε για τους ντόπιους αλλά ούτε και για τους ξένους. Τα λίγα ζώα που είχαν απομείνει ο καθένας τα έκρυψε στο σπίτι για να πίνει λίγο γάλα. Όταν τα έδενες έζω να βοσκήσουν εξαφανίζόντουσαν. Οι άνθρωποι υποστιζόντουσαν, επτίζονταν τα πόδια τους και πέθαιναν. Όλο το χωριό ξένοι και χωριανοί πήγαιναν στα κοντινά κτήματα έσκαβαν για να βγάλουν μερικές ξυνίθρες να καβουρδίσουν να φάνε. Τα χόρτα είχαν δεραθεί και δια είχαν εξαντληθεί.

Ο Ερυθρός Σταυρός έδινε κάπι λίγα και βοηθούσε. Μαζί με μας δεν υπήρχε πια τίποτα για να φάνε και οι κατάσκοποι. Ειδοποίησαν τον Χατζηπαπάκη οι κατάσκοποι να τους ορίσει τόπο και χρόνο για να τους φέρει το υποβρύχιο τρόφιμα να φάνε όλοι. Έπειτε μετά το Πάσχα να φέρουν τρόφιμα σε κάποια ακτή που θεωρούσε ο Χατζηπαπάκης πιο καπάλληλη. Δεν ήταν όμως

εύκολη υπόθεση και από τον κόσμο που πέθαινε από την πείνα να μην τους δει μάτι και από τους Γερμανούς που κοσκίνιζαν την περιοχή. Ήταν άλλο ένα μαρτύριο που περνούσε ο Χατζηπαπάκης τη μεγαλοβούμαδα. Ο Χριστός σταυρώθηκε μια φορά κι εκείνος σταυρούσαν κάθε μέρα. Εμπρός γκρεμός και πίσω ρέμα.

Η έπειτε να πεθάνουν από την πείνα, η να διακυνδινεύσουν να προδοθούν και αυτό να είναι το τέλος τους. Η μόνη ελπίδα ήταν να τελειώσει ο πόλεμος. Οι Γερμανοί συνέχεια οπισθοχωρούσαν και οι σύμμαχοι είχαν φτάσει στη Γερμανία. Ήταν πια φανέρο ότι δεν θα κρατούσε πολύ ο πόλεμος αλλά πότε θα τελείωνε δεν μπορούσε κανείς να το ξέρει.

Το βράδυ του Μεγάλου Σαββάπου του 1945 στην Ανάσταση είχε αρχίσει να διαδίδεται με μυστικό τρόπο ότι οι σύμμαχοι μπήκαν στο Βερολίνο και ο πόλεμος είχε τελειώσει. Ο κόσμος μη μπρώνωντας να το πιστέψει έκρυψε τη χαρά του. Τη Λαμπτρή Κυριακή ήταν όλο το χωριό πια ότι ο πόλεμος τελείωσε, αλλά οι Γερμανοί που έμεναν στο χωριό και η αστυνομία ήταν όλοι οπλισμένοι στις θέσεις τους. Οι άνθρωποι του χωριού με τη λίγη βοήθεια που είχαν πάρει από τον Ερυθρό Σταυρό μπόρεσαν να σταθούν στα πόδια τους.

Το Πάσχα ήθελαν να κάνουν χορό να χαρούν και να γιορτάσουν την απελευθέρωση. Η αστυνομία όμως με τις αρχές του χωριού θεώρησαν καλό να μη δοθεί άδεια για χορό και συγκέντρωση του κόσμου. Φοβόντουσαν μην συμβεί κάπι αναπάντεχο μεταξύ των Γερμανών και των χωριανών. Το Πάσχα πέρασε δίχως τη παραμικρή ένταση.

Μετά από 2-3 μέρες γιόρταζαν του ΑΓ Γιώργη και η νεολαία του χωριού ήθελε να γίνει χορός στην

αυλή της εκκλησίας και να γιορτάσουν όπως παλιά. Παρ' όλες τις αντιδράσεις της αστυνομίας, τους επείσαν ότι θα διασκέδαζαν ειρηνικά και θα αναλάμβαναν όλη την ευθύνη. Έτσι έγινε ο χορός και ο κόσμος ενθουσιασμένος και διψασμένος για να διασκέδαστη άρχισε να συγκεντρώνεται στην πλατεία της εκκλησίας να χορεύει και να τραγουδάει. Εκεί που ο χορός είχε ανάψει με ευρωπαϊκούς και παραδοσιακούς χορούς κάποιος από μια παρέα ο Παρθένης Μόσχος στηκώνετε δειλά-δειλά και άρχισε να ανεβαίνει τα σκαλοπάτια του καμπαναριού. Ανέβηκε και χτύπησε χαρούμενα 2-3 φορές τις καμπάνες. Ο κόσμος σταμάτησε να χορεύει και ξαφνικά βλέπει να εμφανίζεται από ένα παράθυρο της εκκλησίας μια Ελληνική σημαία. Μπορεί ο καθένας να φανταστεί τι έγινε εκείνη τη στιγμή. Όλοι κοκάλωσαν. Σταμάτησε ο χορός και τα όργανα. Άρχισαν να χειροκροτούν και η καμπάνα να χτυπά συνέχεια. Σηκώθηκαν τότε όλοι δρθιοί και τραγουδούσαν τον εθνικό ύμνο.

Η Ιταλοί αστυνομοί ανήσυχοι και μουδισμένοι, παρακολουθούσαν το γινόταν στην αυλή από τη μια πόρτα της εκκλησίας και από την άλλη οι Γερμανοί.

Ο κόσμος κατενθουσιασμένος που πρώτη φορά στη ζωή τους έβλεπαν την Ελληνική σημαία να κυματίζει στην εκκλησία πετούσαν απ' τη χαρά τους. Ήταν κάπι το ανεπανάληπτο κάπι που ανέβασε το ηθικό σε δύος και τους έκαψε να γιορτάσουν και να δεχάσουν όλα τα δεινά και τη μιζέρια του πολέμου. Είχαν συνηθίσει να ζουν υποταγμένοι και υπάκουοι στους καταχτές και έτοι γιόρτασαν δίχως την παραμικρή φασαρία. Μετά άρχισαν να προετοιμάζονται για την Κυριακή του Θωμά. Οι νέες

κοπέλες ήθελαν να εμφανιστούν στο χορό με άσπρες στολές και με κορδέλες αισπρογάλαζες στα μαλλιά για να δεχθεί η γιορτή και να θυμίζει πιο έντονα την απελευθέρωση. Υφάσματα όμως δεν υπήρχαν πουθενά για να γίνουν τα φορέματα. Έτσι αναγκαστήκαν να πάρουν τα μεταχειρισμένα σεντόνια που μπορούσαν να βρεθούν σε κάθε σπίτι και να φτιάχουν φορέματα με διαφορές γαλάζιες γαρνιτούρες που τα ζήλευες. Όλες οι κοπέλες, την Κυριακή του Θωμά ήταν στην αυλή της εκκλησίας ντυμένες στα άσπρα και εκείνες που ήταν με τις παραδοσιακές στολές και εκείνες με τις ευρωπαϊκές. Ο χορός είχε αρχίσει όπως πάντα και ο κόσμος διασκέδαζε σαν να είχε ξαναγεννηθεί. Κάποιος φέρνει ένα μήνυμα ότι στην πλατεία του χωριού έφτασε ένα τζπ που έφερε Έλληνες. Οι χωριανοί άφησαν το χορό και δεχθήκαν στην πλατεία σαν χειμάρος για να υποδεχθούν τους νεόφερτους. Ήταν Κυπρέοι από τους πρώτους που ήρθαν στη Ρόδο. Ήταν σε μια ομάδα που άνηκαν στον απελευθερωτικό αγώνα και ζητούσαν να συναντηθούν με την αστυνομία. Οι χωριανοί όπως ήταν στο κέφι πήγαν κοντά τους, τους αγκάλιασαν και τους σήκωσαν στα χέρια με ζητωκραυγές και συνθήματα. Όλοι μαζί όπως ήταν τους συνόδευσαν στην αστυνομία κρατώντας τους σηκωμένους πάνω στα χέρια τους. Που και πως βρεθήκαν εκείνη τη στιγμή δίπλα στα χέρια των χωριανών κανείς δεν ξέρει. Από ενθουσιασμό και χαρά πυροβολούσαν στον αέρα.

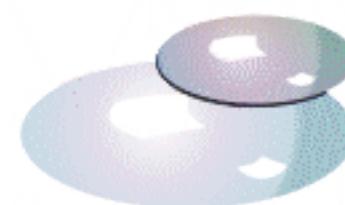
Η Ιταλική αστυνομία ακούγοντας τις τουφεκιές και τις ζητωκραυγές, βλέποντας τον κόσμο μαζεμένο να βαδίζει προς την αστυνομία, φοβήθηκαν και

έκλεισαν την πόρτα. Όταν έφτασαν έξω από την αστυνομία χτυπούσαν με τα όπλα τις πόρτες. Φοβισμένοι οι Ιταλοί μην κάνουν καμιά τρέλα, όπως ήταν και από την επήρεια του αλκοόλ δεν άνοιγαν την πόρτα. Τα παιδιά παρακάλεσαν τους χωριανούς να σταματήσουν για να μπορέσουν να κάμουν τη δουλειά τους. Άνοιξε η πόρτα και έγινε η συνοιλία μεταξύ τους. Μετά πάλι με τον ίδιο ρυθμό γύρισαν όλοι μαζί όπως ήταν στην εκκλησία χρεψαν, γλέντησαν κι εκείνοι με τους χωριανούς.

Έγιναν φίλοι και ερχόντουσαν τακτικά στο χωριό. Ένας από αυτούς γνωρίστηκε με μια Χαλκιτοπούλα που έμενε στο χωριό σε δόλη τη διάρκεια του πολέμου και την παντρεύτηκε. Η χαρά για όλους ήταν απερίγραπτη που έγινε τελειώσει ο πόλεμος και ήταν ζωντανοί.

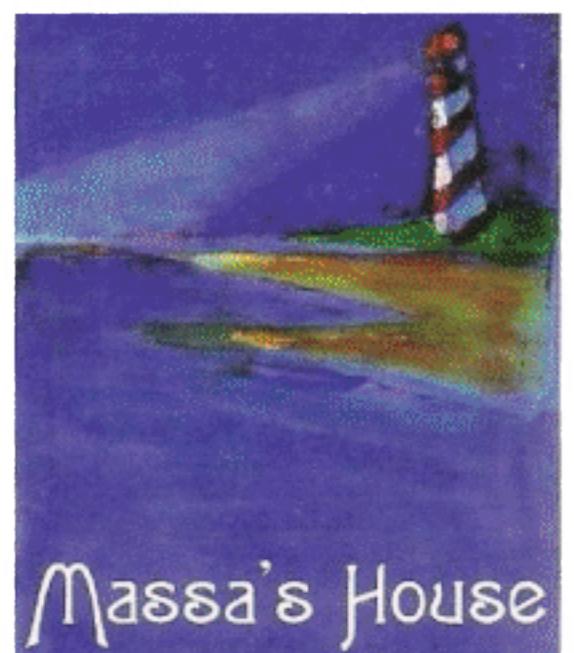
Ο Μαριετάκης μόλις τελείωσε ο πόλεμος απελευθερώθηκε και ήρθε περπατώντας στο χωριό από τα Κοσκινού. Όταν ήταν υπό κράτηση έλεγε ότι θα έπαιρνε εκδίκηση από αυτούς που τον είχαν βάλει στη φυλακή. Όμως του εξήγησαν πως είχαν τα πάντα τους στην πατρίδα του πατέρα τους. Μακάρι να μην ξαναγίνει ποτέ πόλεμος και τα παιδιά μας να μην ζήσουν τις άσχημες και απερίγραπτες στιγμές που ζήσαμε εμείς.

Επιμέλεια κειμένου
Μαριετάκης Τάκης

ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΛΑΚΗ
ΕΥΣΤΑΘΙΑ

Αθηνών 11-
66.296-Απαλήνη

Νικολουδάκης Κωνσταντίνος
Κάμειρος Σκάλα - Κρητηνία, Τηλ: 31112

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΤΑ ΤΟ Β! ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ

Από τις αφηγήσεις της κ. Καίτης Καραγιάννη

Όλοι οι χωριανοί είχαν την ποτική γεύση του πολέμου, κανείς δεν έμεινε ανέπαφος. Τα πάντα είχαν σταματήσει στο χωριό. Παντοπωλεία, καφενεία, σχολεία όλα γέμισαν με στρατό ακόμα και τα σπίτια. Δεν έμεινε ούτε μια γωνιά άδεια. Εκείνος όμως που ένοιωθε περισσότερο έντονα τον πόλεμο ήταν ο δάσκαλος του χωριού ο Χατζηπαπάκης. Κι εδώ θα αναφέρω ένα γεγονός από τα πολλά που έζησε.

Ένα πρωινό γύρω στις 5 ξυπνήσαμε αναστατωμένοι. Οι Γερμανοί περικύλωσαν τα σπίτια του χωριού, η καμπάνα χτυπούσε δυνατά και ο τελάλης καλούσε τους χωριανούς να συγκεντρωθούν στην πλατεία του χωριού. Οι Γερμανοί συριεμένοι με τα πολυβόλα στα χέρια κλωτούσαν τις πόρτες για να κάνουν έρευνα μήπως κρύβαμε κάποιους κατασκόπους. Ο κόσμος κατατρομαγμένος και ανίδεος έκανε ότι τους διέταζαν. Άφησαν τα σπίτια τους ανοιχτά και συγκεντρώθηκαν στην πλατεία όπως είχαν διατάξει οι Γερμανοί.

Αυτοί έχωρισαν από το πλήθος 5 άτομα τα οποία θα είχαν υπό κράτηση. Ήταν ο Σοφοκλής γιος του Χατζηπαπάκη, ο ανιψιός και βαπτιστικός του Γιώργος Χατζηνικολάκης, ο γιος του προέδρου του χωριού Κωστάκης Γιώργος, ο κουρέας του χωριού ο Σορδάκης, ένας φιλήσυχος ανθρωπος κι ένας Χαλκίτης περιστικός από το χωριό.

Έβαλαν ένα διερμηνέα που έλεγε στον κόσμο ότι το προηγούμενο βράδυ οι Γερμανοί στρατιώτες είδαν στην κορυφή του Φυριόνα κάποιους που έκαναν συνιάλο με συνθηματικό όπλο και θα έπρεπε να ήταν κατάσκοποι.

Είπαν ότι δύο το χωριό πρέπει να βοηθήσει στον εντοπισμό τους και ότι τα 5 άτομα θα έμεναν υπό κράτηση και οι υπόλοιποι θα πήγαιναν στα σπίτια τους και θα έπρεπε να φροντίσουν να μάθουν ποιοι ήταν αυτοί που έκαναν συνιάλο. Τους είπαν να ξανασυγκεντρωθούν πάλι το επόμενο βράδυ και να φέρουν νέα. Ο κόσμος ανήσυχος αναρωτίστηκε αν ήταρε κάποιος κάπι πάνω σε αυτό το θέμα.

Την άλλη μέρα το βράδυ άρχισε πάλι η καμπάνα να κτυπά και ο τελάλης καλούσε τον κόσμο στην πλατεία. Κανένας δεν αποστατίσει. Φώναζαν τότε τον Χατζηπαπάκη και ο διερμηνέας του έδωσε ένα χαρτί και είχε γραμμένα αυτά που έπρεπε να ανακοινώσει στον κόσμο. Τον βγάζουν στο πιο ψηλό σκαλοπάτη της πλατείας για να μπορέσει να δώσει να καταλάβουν τι τους περίμενε. Τους κρατούμενους τους είχαν βάλει στο υπόγειο του καφενείου του Κωστάκη, του προέδρου του χωριού που μόλις

είχε τελειώσει και ήτο γεράπο υγρασία και νερά. Ο Χατζηπαπάκης σέρνοντας τα πόδια του σαν να ήταν 100 κιλά προσπάθησε να κάμει αυτό που του επέβαλαν, ανέβηκε το σκαλοπάτι και με τρεμάμενη φωνή γυρίζει και λέει στο κόσμο που τον περίμενε από κάπως:

-Πρέπει να βρεθούν τα άπομα που έκαναν συνιάλο. Αν μέσα σε 3 μέρες δεν μπορέσουμε όλοι μαζί να βρούμε αυτούς που έκαναν το σύνθημα θα εκτελεστούν τα 5 άπομα που κρατούσαν σαν ομήρους.
Αυτός μονάχα ήξερε τι είχε γίνει και κανένας άλλος μέσα στο χωριό. Φανταστείτε λοιπόν την αγωνία και την απελπισία του για το έπειτε να αποφασίσει. Να προδώσει αυτούς που πολεμούσαν για την λευτερία ή να καταδικάσει αυτά τα νέα παιδιά μαζί και το γιό του σε θάνατο;

έτευλγεται μια ελπίδα. Τα παιδιά αυτά ήταν μόλις 15 χρονών. Με την ανακωχή οι Ιταλοί παράτησαν πολύ οπλισμό και τα παιδιά όπι έβρισκαν πεταμένο έπαιζαν με αυτό. Έγιναν πολλά επεισόδια στο χωριό γιατί πολλοί σκοτώθηκαν η τραυματιστήκαν από αυτά.

Έφεραν λοιπόν τα παιδιά στην αστυνομία και τα παρακάλεσαν να μαρτυρήσουν αν ήταν αυτά που παίζοντας με το όπλο έκαναν για πλάκα το συνιάλο. Τους είπαν ότι αν μαρτυρήσουν δεν θα τιμωρηθούν γιατί ήταν μικρά. 2 Παιδιά ο Βασίλης και ο Γιάννης Καραγιάννης είπαν ότι το όπλο το έδωσαν στο Γιάννη Μαριεπάκη έναντι μικρού ποσού. Εκείνος δταν έμαθε ότι τον αναζητούν πήγε και κρύφτηκε σε ένα από τα κτήματα τους στην περιοχή Κήπος. Οι συγγενείς των κρατουμένων δταν έμαθαν ότι

μήπως και αφήσουν το παιδί ελεύθερο -επειδή ήταν ανήλικο- δεν τα κατάφεραν. Οι Γερμανοί φοβόντουσαν μήπως ήταν σε καιμά οργάνωση και έτσι τον έστειλαν στη φυλακή. Εκεί έμεινε 40-50 μέρες ώστου τελείωσε ο πόλεμος.

Η αγωνία όμως του Χατζηπαπάκη δεν είχε τελειώσει. Στη διάρκεια που το χωριό κι εκείνος έψαχναν απεγνωσμένα να βρεθεί κάπι για να σωθούν τα παιδιά που ανάμεσα σε αυτά ήταν και το παιδί του, έπρεπε να βοηθήσει και τους καπασκόπους. Να τους στείλει μήνυμα από ποιο πέρασμα θα έπρεπε να περάσουν για να ενωθούν με αυτούς που έκαναν το συνιάλο και να μην πέσουν σε μπλόκα Γερμανών. Εκείνες τις μέρες το χωριό είχε περικυλωθεί από μηχανοκίνητα τάνκς και άρματα μάχης με στρατό οπλισμένα. Ήταν πολύ

πάρα πολύ έμπιστος. Το πανέχυπο μιαλό του Χατζηπαπάκη προσπάθησε κι εδώ να βρει κάποια λύση διακινδυνεύοντας εκτός από τη δική του ζωή και των υπολοίπων και τη ζωή ενός 13χρονου κοριτσιού που ήταν και βαπτιστικά του. Το κοριτσάκι πήγαινε τακτικά στο σπίτι του νονού της και έραβε τα φορέματα της κόρης του. Υπήρχε μεταξύ τους μεγάλη εκτίμηση και εμπιστοσύνη. Ο πατέρας της είχε ένα κτήμα εκεί μέσα στον ποταμό και συχνά έπαιρνε η κοπελίτσα τα ζώα της και τα βόσκια. Της φώναξε κρυφά και την παρακάλεσε αν μπορούσε να του κάμει μια χάρη για να σωθούν τα παιδιά που ήταν υπό κράτηση. Της είπε ότι έπρεπε αυτό που θα έκανε να μείνει μυστικό για όλη της ζωή. Ούτε οι γονείς της δεν έπρεπε να το μάθουν. Η κοπελίτσα δέχτηκε πρόθυμη να κάνει ότι θα τις έλεγε και του ορκίστηκε πως δεν θα έλεγε πουθενά τίποτα σε κανένα. Τότε της είπε να πάρει τα ζώα της και να πάρει μόνη της στο κτήμα τους κάπως στον Αϊ Σγιερί για να βοσκήσει.

-Θα σου δώσω ένα χάρτη που θα τον δώσεις στον άνθρωπο που είναι κρυμμένος εκεί και θα σε περιμένει. Εσύ δταν θα φτάσεις στο κτήμα σας θα ελέγχεις πρώτα καλά να μην έχει κανέναν άλλο εκεί κοντά και σε δει. Μετά θα αρχίσεις να τραγουδάς. Το τραγούδι «κλάψε μάνα μου τ' αρνί».

Ήταν ένα τραγούδι της εποχής και το τραγουδούσε πολλές φορές στη βοσκή.

-Αυτό θα είναι το σύνθημα. Όταν εκείνοι θα ακούσουν το τραγούδι θα έρθουν να πάρουν το χάρτη, που τους καπατοπίζει από πού να περάσουν για να βρουν τους άλλους και να μην πέσουν πάνω σε γερμανικά μπλόκα γιατί θα μας τουφεκίσουν όλους.

Έτσι κι έγινε παρ' όλο που δεν ήθελε ποτέ να βρεθεί σε μια τέτοια θέση να περιπλέξει τη βαπτιστικά του σε μια τέτοια υπόθεση δεν είχε άλλη επιλογή. Την άλλη μέρα η Δέσποινα πήρε πρώι μετά τα ζώα της όπως είχαν συμφωνήσει και δταν έφτασε στον προορισμό της και έδεσε τα ζώα της για να βοσκήσουν άρχισε το τραγούδι.

-Κλάψε μάνα μου τ' αρνί κι φλογέρα μου θρηνεί μάνα μου γλυκιά μου μάνα. Δεν είχε τελειώσει το τραγούδι και εμφανίζεται ένας δάντρας με γενειάδα και κουρελιασμένα ρούχα. Πάει κοντά στην κοπελά τη χαιρετά και της λέει:

-Εσύ είσαι η Δέσποινα; -Ναι, απαντά εκείνη και βγάζει το χάρτη που είχε κρυμμένο στη σακούλα της και του δίνει. Εκείνος ξεδίπλωσε το χάρτη τον κοίταξε προσεχτικά και της κάνει ένα δυο ερώπησες για να κα-

Οι Γερμανοί στεκόντουσαν οπλισμένοι σαν λυσσασμένοι λύκοι γύρω απ' τον κόσμο. Ένα θέαμα απελπισίας και τρόμου που δεν περιγράφεται. Κανένας δεν μιλούσε και δεν μπορούσε να κουνιθεί απ' τη θέση του. Η παραμικρή κίνηση θα τους στοιχίζει τη ζωή τους. Η αστυνομία και οι αρχές του χωριού προσπάθησαν να διαλύσουν τον κόσμο δίχως να δοθεί η παραμικρή αφορμή για σπιδήποτε. Όλο το χωριό αναστατώμενο και περισσότερο οι συγγενείς των ομήρων έψαχναν απελπισμένοι να μάθουν κάπι και να ελευθερώσουν έτσι τα παιδιά τους. Την άλλη μέρα δταν στο πόδι ρωτούσαν δεξιά και αριστερά και προσπαθούσαν να διασταύρωσουν τις απόψεις τους και δλοι είχαν αγωνία και ενδιαφέρον αν θα απελευθερωθούν οι κρατούμενοι. Κάποιος είχε δει μια μέρα μερικά παιδιά να κρατούν ένα όπλο και να πυροβολούν στον αέρα για παιχνίδι. Από εκεί άρχισε να

ήταν κρυμμένος στο κτήμα πήγαν και τον παρακαλούσαν να μαρτυρήσει για να απελευθερωθούν οι κρατούμενοι και εκείνος επειδή ήταν ανήλικος δεν θα πάθαινε τίποτα. Τον πήγαν στην αστυνομία αλλά αυτός φοβήθηκε και ήταν ανένδοτος και προδώθούν. Σε ποιον θα εμπιστευόταν μέσα σε εκείνη τη μπόρα να στείλει να τους δώσει το χάρτη για να καθοδηγηθούν και να συναντήσουν αυτούς που έκαναν το συνιάλο και ήταν κρυμμένοι, λίγο έως από το χωριό κάπως στον ποταμό στου Καρατζά; Τα πράγματα δταν πάρα πολύ δύσκολα. Όπως δταν αναστατώμενο το χωριό με την παραμικρή κίνηση θα μπορούσε να είχε προδωθεί.

Οι καπάσκοποι λοιπόν περίμεναν βοήθεια στον ποταμό στον Αϊ Σγιερί μέσα στη χαράδρα που τη διέσχιζε το ποτάμι με πανύψηλα δέντρα και κλαδιά και δεν μπορούσες να δεις πουθενά μόνο τον ουρανό.

Η ζωή στην παλιά Κρητηνία μέσα από φωτογραφίες...

Σχολική γιορτή 1967 με μαθητές του σχολείου Κρητηνίας

Κρητηνέζες κοπελιές της εποχής του 50.

Φωτογραφία ντοκουμέντο του 1922 στη βρύση του χωριού.

Παραδοσιακό μπαλέτο Κρητηνίας την εποχή του 60.

Χορός σε γάμο στην εκκλησία του χωριού.

Νεαροί γλεντούν στο γάμο του Χεππάκη Γιώργου 1956.

Από τα πρώτα λεωφορεία στην Κρητηνία. Διακρίνονται ο Νομαρχης, ο Μαριεπάκης Δημητράς, και ο Σαλαμαστράκης Παναγιώτης.

Στη βιβλιοθήκη του χωριού το 1955. Χατζησταμάτης Σταμ., ο Καρπαθάκης Γ. του Στέργου, ο Καρπαθάκης Στέργ. του Γιάννη, ο Μαυρουδάκης Γ. Και ο Μαριεπάκης Γ.

ΨΑΞΕ, ΒΡΕΣ, ΛΥΣΕ, ΓΕΛΑ...

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΣΤΕΛΛΕΝΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

Μεταφράστε τις παρακάτω λέξεις και το κείμενο της Καστελλενής διαλέκτου και στείλτε το στο info@kritinia.gr ή παραδώστε το σε ένα από τα μέλη του πολιτιστικού συλλόγου Κρητηνίας. Μπείτε στην κλήρωση που θα γίνει με το κόψιμο της Βασηλόπιτας και κερδίστε 1 συσκευή DVD!

1. Επαήρημσα =	Ελάμπασα που τις βροντές και πουρτουκέλταρα που το κράπι μου. Ήτο ζιντάνι ώχω. Εγρίτωνα που δω και κει μπας καίβρω το κλί, αλλα φτοζά το κουλούκκι πούχω εκατάφερεμου τη πάλε. Εν εστραβενομου με ρεμεδιάστηκα γλιόρα γλιόρα πριν μολήκει η κλησσιά. Επάντηξα και το Πινί στο δρόμο κείτα πις να μολολάισει ολτα τα πραπτα να τα κουρεψει ο άντρας μου μόλις ερτει που το γκλέξιμο.
2. Εχολόσκασα =	Εθα μου την κατσιρτίσει το κουλούκκι, ελεκότησε με πολτύ. Μόλις έρτει στο σπήτι ε να τον πιάσω στις καταμαπιες να μου πει που έκρυψε το κλι αλτιως εν του φκάλω τις φτάρες του.
3. Βονί =	
4. Καλτικώ =	
5. Λούμπουας =	

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Στο σχολείο, ο δάσκαλος κάνει παραπήρηση στον Τοτό:

- Γιατί η έκθεση σου με θέμα το <γάλα> είναι μόνο τρεις γραμμές; Οι συμμαθητές σου έχουν γράψει τουλάχιστων τρεις σελίδες.
- Εγώ, ξέρετε, έγραψα για το συμπικνωμένο γάλα.

Στο δικαστήριο, ο πρόεδρος ρωτάει τον καπηγορούμενο:

- Και ισχυρίζεστε ότι πετάξατε μόνο ντομάτες στο πρόσωπο του γείτονά σας; Τότε, πως εξηγείτε εσείς όλες αυτές τις μελανιές;
- Ε, να: οι ντομάτες ήταν μέσα σε κονσέρβες..

Πιως λένε οι τούρκοι το σουτιέν;

Βυζή γκαράζ

Γιατί οι ξανθιές κρατάνε ανάποδα το κινητό;

Για να μην πέφτουν οι μονάδες

Πιως λέγεται ο κόκκορας που φτάνει στο χείλος του γκρεμού για να πηδήξει και τελικά δεν πηδάει;

Κότα!

Ο Τοτός και ο Μπόμπος εξετάζονται από το δάσκαλο τους.

Ο Μπόμπος βγαίνει από την αίθουσα και λέει στον Τοτό:

- "Η πρώτη απάντηση είναι 1821, η δεύτερη Θεόδωρος Κολωκοτρόνης και η τρίτη δεν ξέρουμε ερευνάται ακόμα."

Μπαίνει στην αίθουσα ο Τοτός και τον ρωτά ο δάσκαλος:

- "Πότε γεννήθηκες;"
- "Το 1821!"
- "Πως σε λένε;"
- "Θεόδωρο Κολωκοτρόνη!"
- "Μα καλά τι λες, τρελάθηκες;"
- "Δεν ξέρουμε, ερευνάται ακόμα!"

Η δασκάλα ρωτάει τον Τοτό:

- "Πόσοι ήταν οι μαθητές του Χριστού;"

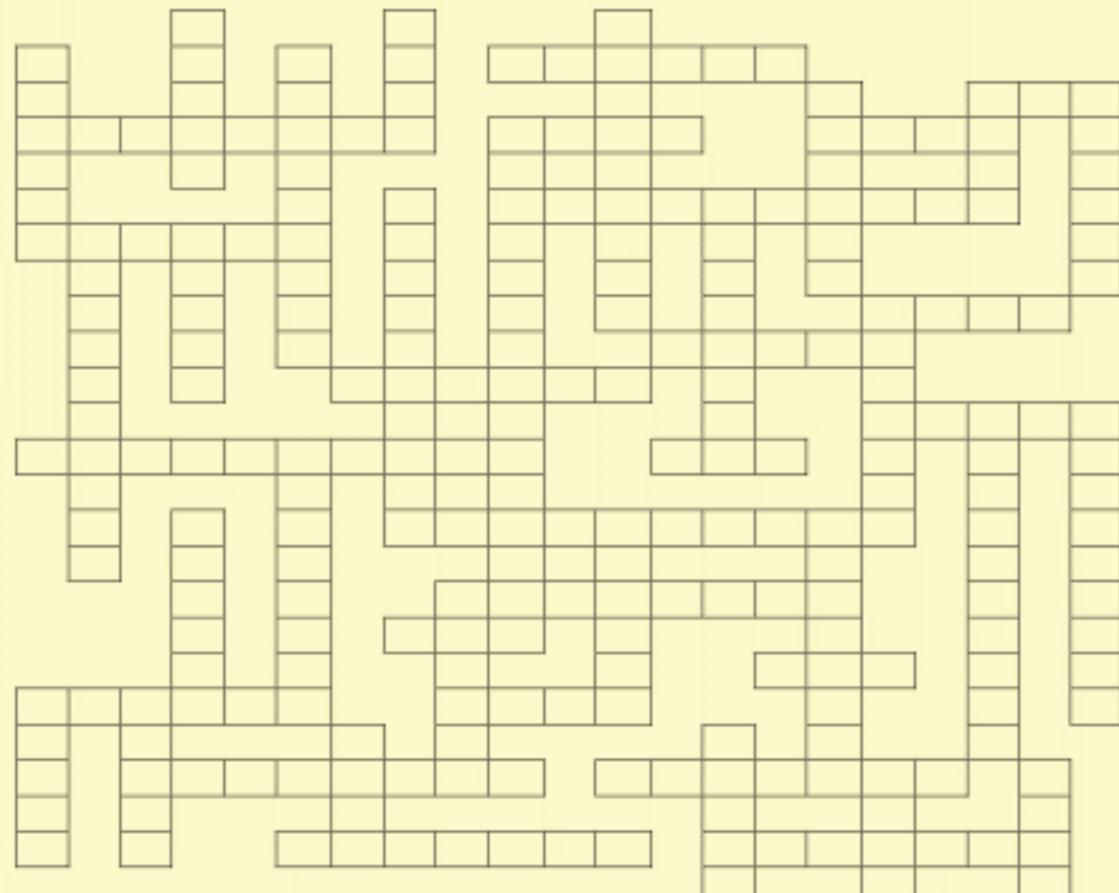
Ο Τοτός όμως δεν ήξερε και έτσι ένας συμμαθητής του θέλοντας να τον βοηθήσει του φωνάζει:

- "Οσες είναι και οι ώρες του ρολογιού."

Τότε ο Τοτός κοίταξε το ρολόι και είπε:

- "Εννέα παρά είκοσι, κυρία!!!"

ΚΑΣΤΕΛΛΕΝΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

3 ΓΡΑΜΜΑΤΑ: πόι (πόδι) βόι (βόδι) ψες (χθες) κιά(εκεί)

4 ΓΡΑΜΜΑΤΑ: ψηφώ (κοιτάζω) βράι (βράδυ) κάψη (πολύ ζέστη) χούι(συνήθεια) φτος (αυτός) ζαβό (χαζό) κάση (βρωμιά) κλάι(κλαδί) νιός (νέος)

5 ΓΡΑΜΜΑΤΑ: φέλλα(φέτα ψωμιού) νάικα (κούνια μωρού) λόπως (νομίζω) καννί (δοχείο για το ράντισμα του αγιασμού) αγκιό (δοχείο) κούπα (μπρούμπτα) ζάφη (κάπι που ελέγχω)

6 ΓΡΑΜΜΑΤΑ: αβανιά (συκοφαντία) κναστά (ώριμα) πγόπα (πουθενά) πουφτό (από αυτό) νυχαπά (πάρα πολύ πρωή) ταχράς(εργαλείο)- νέπτος (σκέτος) έκλοσε (μπέρδεψε) φελλιά (φαγητό με μπαγιάπικο ψωμί) σαλλάς (σαλάτα)

7 ΓΡΑΜΜΑΤΑ: βαϊλίζω(νταντεύω) πανίζω (πηγανίζω) μιουνού (κάποιου) τουβράς (ταγάρι)

8 ΓΡΑΜΜΑΤΑ: βοντάργα (τανάλια που έβγαζαν τα δόντια) χιλλιόνι (σαύρα) πανπιέρα (σημαία) ριάζομαι (πηγαίνω σε κάποιον και ζητάω το λόγο κάνοντας φασαρία) καππότος (υφαντή μάλλινη κάπα) - κουλούκι (μικρός)

9 ΓΡΑΜΜΑΤΑ: μολολάζω (συγκεντρώνω) μπουράκι (δοχείο σαν μπουκάλι) πετσοκίλλα (κουκουνάρα) σφελλακιά (διαπεραστικός πόνος)

10 ΓΡΑΜΜΑΤΑ: τσαγκρουνώ (γρατζουνίζω) καρναβάτη (κουνουπίδι) σβουντουρώ (πετώ) βουρνιατός (κλάμα με ουρλιαχτά) χριανέππης (αυτός που δεν μπορεί να βγάλει μια εργασία εις πέρας)

15 ΓΡΑΜΜΑΤΑ: νετρομαλλίζομαι (ανατριχιάζω)

Κοντογιάννη Ευσταθία

"ΑΦΡΟΔΙΤΗ"

ΜΟΣΧΑΚΗ ΜΑΡΙΑ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΩΣΕΕΑ ΩΔΟΩΕΑΔΑΟΕΑΟ - χΑΝΟΩΕΕΑ
ΘΑΕΕΙΑ - ΑΕΑΣ ΑÙΝΙΟ

ΑΛΥΤΡΩΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ 30
85100 ΡΟΔΟΣ

TΗΛ.: 22410 75021 - 75061
FAX: 22410 75445
Α.Φ.Μ. 093978492

ANAKTORO
CAFÉ

ΝΤΕΛΛΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

Πλατεία Κρητηνίας, Τηλ. 22410 31136

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Νέο ξεκίνημα με υψηλούς στόχους θέτει για φέτος η ποδοσφαιρική ομάδα του χωριού μας ΑΛΘΑΙΜΕΝΗΣ ΚΡΗΤΗΝΙΑΣ. Η ομάδα εντελώς ανανεωμένη με νέους, δυναμικούς και πάνω απ' όλα έμπειρους και πειθαρχημένους παίκτες σκοπεύει την άνοδο στη Β! κατηγορία του τοπικού ερασιτεχνικού πρωταθλήματος. Την περσινή χρονιά, αν και το ξεκίνημα της ομάδας μας ήταν πολύ καλό, εν τούτοις δεν κατάφερε στο τέλος να πανηγυρίσει την άνοδο. Το πάθημα μάθημα μας ανακοίνωσε ο Πρόεδρος της ομάδας Γεωργουδάκης Κώστας και με καλή και σκληρή δουλειά η επιτυχία στο νέο πρωτάθλημα θα είναι και η αναμενόμενη. Το διοικητικό συμβούλιο ενωμένο και κοντά στους παίκτες θα βοηθήσει για να έρθουν και πάλι επιτυχίες στην ομάδα. Με την ίδια σιγουρία για επιτυχία και πορεία για πρωταθλητισμό ο προπονητής της ομάδας Σαρικάκης Μίμης εμψυχώνει

και προετοιμάζει την ομάδα για να την οδηγήσει στις επιτυχίες. Το κλίμα είναι πολύ καλό φέτος στην ομάδα όπως μας ανακοίνωσε και με τη βοήθεια της διοίκησης των παιχτών αλλά και των χωριανών η ομάδα θα υλοποιήσει τους στόχους της.